

ÚJ DUNA-ÁGI HÍRADÓ

A Ráckevei
Dunaági
Horgász
Szövetség
hivatalos lapja

9. évfolyam, 2025. évi 1. szám (TAVASZ)
INGYENES

A 2025. év változásai

**Rekordév a Duna-ági
Rekordlistán**

VII. RSD Open

**Az év hala:
a kurta baing**

www.rdhsz.hu

Őshonos halaink védelmében!

Átlagos téli napok kárókatona terítéke az RSD-n 2025 januárjában...

(Fotók szereplői és szerzői: az RDHSZ hivatásos halőrei)

Greschó Gábor (Neptun SHE) 10 080 g-os (87 cm, 56 cm) csukája, melyet 2024. 12. 22-én Ráckeven, a Malom-öbölnél fogott élő csalihallal. Gratulálunk a Sporttársnak!

Tisztelt Olvasó!

Az elmúlt negyedévben is fontos események történtek szövetségünk életében, melyek – közvetlenül vagy közvetve – horgászturizmusunk fejlődéséhez jelentősen járultak hozzá.

Fejlesztjük turisztikai létesítményeinket. A Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság 2025.01.01. – 2034.12.31. közötti időszakra megkötötte, azaz újabb 10 évvel meghosszabbította a bérleti szerződésünket a Makádi Ezüstpartra. Köszönjük szépen a Tisztelt Igazgatóság támogatását, amivel szövetségünk eddigi jó gazda gondossága is visszaigazolást nyert. Bízunk benne, hogy állandó albérloink és vándorhorgászaink megelégedésére szolgálnak az elmúlt időszak minőségi horgászturisztikai fejlesztései és az RSD kiváló fogási lehetőségei.

Erősítjük a brandet. A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség M 24 02513 ügyszámú védjegybejelentése alapján a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az „RDHSZ Casting Junior Open Kupa” rendezvényünket 2025. február 10-én kelt határozatával 245 909 számon szó védjegyként lajstromozta, így ez már a harmadik védjegyünk az „RSD Open Pergető Kupa” és az „RSD CARP CUP ponty- és amurfogó verseny” mellett. A CARP CUP esetében folyamatban van a szó védjegy bővítése szó és ábra védjeggyé.

Külföldi horgászaink jobb tájékoztatása. 2025. évben szövetségünk törvényében első ízben jelentettünk meg angol nyelvű helyi horgászrendet „Local Angling Regulations for the Year 2025 of the Ráckeve (Soroksár) Danube (RSD) and Its Associated Water Bodies (Danube-Tisza Canal, Dunavölgyi Main Canal,

projektjének célja az volt, hogy az RSD-be folyamatos vízpótlást lehessen biztosítani, a Duna folyam rendkívül alacsony vízállása esetén is. Ennek érdekében a Kvassay-vízlepcső gépészeti és irányítástechnikai felújításával párhuzamosan egy új szivattyútelep építése is megvalósult, mely a Duna extrém alacsony vízállása esetén is képes lesz a Duna-ágba mintegy 30 m³/s tápvizet beemelni.

rdhsz.hu/hirado

Északi Belt Canal, Dömsöd Oxbow, Somlyó Canal, Szigetbence Oxbow) címen. Az angol nyelvű helyi horgászrend nyomtatott formában és elektronikusan is hozzáférhető (<https://www.rdhsz.hu/index.php/horgaszoknak/horgaszrend-szabalyok/duna-agi-horgaszrend/2-uncategorised/1083-angling-regulations-for-year-2025-in-english>).

Vízügyi fejlesztések. A Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság 2025. január 24-én a 02.02. Észak-Duna-völgyi belvízvédelmi szakasz Dömsödi-zsilipjén (l. Árapasztó 0+000 cskm), illetve Sári-zsilipjén (Duna-völgyi-főcsatorna 131+710 cskm) megkezdett felújítási munkálatokat befejezte, a két műtárgy működőképese. Az Országos Vízügyi Főigazgatóság és konzorciumi partnere, a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság KEHOP_PLUSZ-1.2.12-23-2023-00001 azonosítószámú

projektnél a cél az volt, hogy az RSD-be folyamatos vízpótlást lehessen biztosítani, a Duna folyam rendkívül alacsony vízállása esetén is. Ennek érdekében a Kvassay-vízlepcső gépészeti és irányítástechnikai felújításával párhuzamosan egy új szivattyútelep építése is megvalósult, mely a Duna extrém alacsony vízállása esetén is képes lesz a Duna-ágba mintegy 30 m³/s tápvizet beemelni.

Az RSD alacsony vízállásos időszakaiban az ökológiai frissítívíz biztosításához, illetve a tisztított szennyvizekhez hígítívíz biztosításához elengedhetetlen az új szivattyútelep működtetése, mely a halak életfeltételeit is jelentősen javítani fogja. Az új Kvassay-szivattyútelepről készült fotót a 2025.

február 19-i sajtóbejáráson készítettem.

Udvari Zsolt
főszerkesztő

A 2025. év változásai

A legtöbb horgász számára a tavasz jelenti az igazi szezonkezdetet, a horgászatban a területi jegy kiváltása az évindítás. Ilyenkor övezi a legnagyobb az érdeklődés a jegyárakat és a horgászrend változásait. Ezen újdonságok közül gyűjtöttük össze a leglényegesebbeket, hogy segítséget nyújtsunk a szezonkezdéshez.

Jegytípusok és -árak

A halgazdálkodás költségei (energia, üzemanyag, takarmány) az elmúlt évben is meredeken emelkedtek, ezért szövetségünk

2025-ben is rákényszerül a területi jegyek árának kisebb mértékű, 10 százalékos emelésére. Az árkorrekciót az egyre sürgetőbb beruházások is indokolják, melyek közül a legnagyobb a makádi tógazdaság körüli 7 km-es árvízvédelmi kerítés újræpítése és megerősítése.

Az éves általános területi jegy ára 2025-ben 67.000 Ft, a napijegy 6.000 Ft. Az éves behúzó jegy 109.000 Ft-ért elérhető. A 10%-os emelés a legtöbb jegytípusra érvényes, ki-

vége a továbbra is változatlan árú 500 Ft-os gyermekjegyet.

A 2025-ös év újdonsága, hogy a bojlis horgászok igényére reagálva kísérleti jelleggel bevezetjük a hárombotos területi jegyet, mely a makádi Ezüstparton jogosít fel hárombotos behúzó horgászatra, a többi szakaszon két készséggel teszi lehetővé a behúzó horgászatot. A halelviteli lehetőséget nem tartalmazó jegy éves, heti és 72 órás változatban elérhető, 163.500, 81.750 és 36.000 Ft-os áron.

A különböző területi jegytípusokkal elvihető éves és napi halmennyiségek 2025-ben sem változnak.

Horgászrend

A Duna-ági horgászrend kisebb változásai az enyhítést és az észszerűsítést célozzák, néhány új halvédelmi és etikai szabállyal kiegészítve. Lássuk a fontosabb módosítások részleteit:

- A sokat emlegetett március-áprilisi pergetési szabályokban kisebb enyhítést vezetünk be a harcsahorgászok érdekében. Az elmúlt években már bevált 15 cm-es műcsali mérethatárt kiegészítettük egy olyan szabállyal, hogy ebben a két hónapban a 10 cm-t meghaladó felszíni wobbler is használható, amennyiben a vonószeme nem a terelőlapon van, és a terelőlap hossza nem haladja meg a műcsali testhosszának 20 százalékát. A bot dobósúly-tartományát pontosítottuk: a 40 grammos

Folytatás a 2. oldalon

Új Duna-ági Híradó • ISSN 2631-1526 • Megjelenik negyedévenként • Kiadó: Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség (2300 Ráckeve, Kossuth Lajos utca 94.) • Felelős kiadó: Dr. Molnár Pál elnök • Honlap: www.rdhsz.hu • Főszerkesztő: Udvari Zsolt • Szerkesztőbizottság: Béres Attila, Deme Sándor, Gerendi Zsolt, Kocsis László, Kőszeghy Csaba, Dr. Molnár Pál, Pfeifer Rikárd, Szittnyai Zalán, Ugrai Zoltán • Nyomda: Inform Kiadó és Nyomda Kft. (1149 Budapest, Angol utca 34.) 2025/08

A 2025. év változásai

Az 1. oldal folytatása

- minimális dobósúly a tartomány alsó határára vonatkozik. Értékes süllőink védelmében a tavaszi pergetési szabályok megszegői automatikusan 3 hónapos szövetségi eltiltásban részesülnek.
- Ragadozó halaink kímélete céljából 2025-től a 6 cm-nél rövidebb testhosszú műcsalikokat csak szakáll nélküli vagy lenyomott szakállú horoggal szabad használni, és tilos lesz a halak állkapcsát roncsoló ajakfogó (lip grip) alkalmazása.
- A szonár használatának tilalma a többi téli korlátozáshoz igazodva két héttel rövidülve csak február 28-ig tart.
- A fogyatkozó nagytestű amurok védelmében 15 kg-os felső méretkorlátozást vezetünk be erre a halfajra, ami egyben a rekordlistára kerülés alsó határa is.
- Enyhítettünk a hétvégén kezdődő vagy végződő szabályokon: már nem csak a törvény által előírt fajlagos tilalmakra vonatkozik a hétvégi dátumok áthelyezése, hanem a helyi horgászrend minden rendelkezésére (kivéve a hatóság által

engedélyezett ivó és teledő területek, ahol fix a kezdő- és végdátum).

- A strandeszközből (pl. belly boat) folytatott horgászat tilalma kikerült a horgászrendből, halóreink ezt a jövőben nem ellenőrzik. Azonban felhívjuk a figyelmet arra, hogy a vízi közlekedési jogszabályok szerint ezek az eszközök nem minősülnek vízi járműnek, ezért nem megfelelő használat esetén a vízi rendőrség továbbra is szankcionálhat.
- A ráckevei Árpád-híd téli horgászatára 2025-től a Gubovics-öböllel (volt Lajos-hókony) megegyező szabályok vonatkoznak, melyek kisebb mértékben változnak is. November és február között e két helyen a mártogatás és tapogatás tilos, valamint csak harapásálló előkével és 10 cm-nél nagyobb egész csalihallal, vagy legalább 15 cm testhosszúságú műcsalival megengedett a rablóhalas horgászat.
- A Taksonyi-holtág 2025 ősztől kikerül a téli kíméleti területek közül, ezt a tiltást tehát 2025. február 28-tól kivezetjük.

- Az Országos Horgászrend lehetőséget ad a fa bottartó tilalmának enyhítésére, így 2025-től – az élő növényekről frissen letört ágak kivételével – fából készült bottvilla is használható.
- A MOHOSZ Országos Horgászrendjéből átvettünk néhány olyan rendelkezést, amely a kulturált vízparti viselkedésre vonatkozik. Az etikus horgászok által eddig is betartott szabályok a méreten aluli halak sorozatos fogását, a szemét elszállítását, a tüzrakást és az ittas, zajkeltő magatartást szabályozzák.
- A többi horgászt zavaró éjszakai világítás tilalmát kiegészítettük a vízfelület közvetlen, folyamatos megvilágításának tilalmával.
- Az RDHSZ frissített Etikai Kódexe a horgászokra is érvényes, ezt belefoglaltuk a helyi horgászrendbe.

rdhsz.hu/horgaszrend

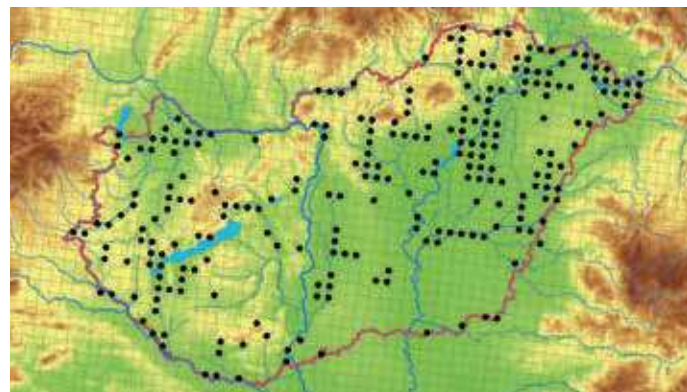
A Duna-ági és a Kastély-tavi horgászrend, a területi jegyárak, valamint a tilalmi területek interaktív térképe megtekinthető az rdhsz.hu weboldalon.

Béres Attila

Az év hala 2025-ben Győzött a kurta baing!

A Magyar Haltani Társaság 16. alkalommal rendezte meg az „Év hala” választást és a korábbi évekhez hasonlóan az elnökség idén is három jelöltet állított: a dévérkeszeget (*Abramis brama*), a kurta baingot (*Leucaspis delineatus*) és a vágódurbincset (*Gymnocephalus cernua*). A természetkedvelők és halbarátok e három, hazánkban őshonos halfaj közül választhattak. A 2024. december 31-én éjfélig beérkezett 3586 szavazat 26 százalékaival a vágódurbincs harmadik lett, a dévérkeszeg 30,7%-kal a második, a győztesünk pedig a voksok 43,3%-át szerezte meg.

A kurta baing a nyúldomolykófélék családjába tartozó apró, őshonos halunk. Teste megnyúlt és vaskos, háta és hasvonala enyhén ívelt. Rövid, tompa orra és jellegzetesen nagy szemei figyelemfelkeltők.

A kurta baing elterjedési térképe

Készült: Harka Ákos és Sallai Zoltán Magyarország halfaunája c. könyvének második – módosított és bővített – kiadása alapján, amely az utóbbi 50 év igazolt adatait tartalmazza.

© Sallai Zoltán

A kurta baing (*Leucaspis delineatus*)

Szája felső állású, a nagy szájhasíték meredeken felfelé irányul. Alsó állkapcsa kampószerűen felhajlik, így szinte álarcszerűen takarja a fejét. Általános mérete 6–8 cm között mozog, de ritkán akár 10 cm-re is megnőhet. Pikkelyei aprók, ezüstösek, és könnyen lehullanak. Táplálékát főként planktonikus élőlények, árvaszúnyoglárva és a vízfelszínre hulló apró rovarok alkotják. Szaporodása április és július között zajlik, amikor párosan rakják le az ikrákat. A nőstény 100–150 darab ikrát ragaszt vízi növényekre, amelyeket a hím őriz és gondoz. Élőhelyként a lassan áramló vagy állóvizet kedveli, például tőzgebányatavakat, holtmedreket és alföldi csatornákat. Nagyobb folyókban többnyire csak az áradások után jelenik meg a hullámtereken. Jellegzetes bélyege a farokalatti úszó tövén található pontsor, valamint az oldalvonal, amely csupán az első néhány pikkelyen látható. Élőhelyeinek eltűnése és az inváziós fajok terjedése miatt állományai jelentősen visszaszorultak. Hazánkban védett faj, természetvédelmi értéke 10 000 Ft.

(Forrás: Magyar Haltani Társaság)

Halmentés a Tassi hajózsilipben!

2024. december közepén a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság, az RSD-t délről határoló Tassi hajózsilipet tartósan lezárta, karbantartási munkálatok miatt. Betétgerendás, vízmentes zárás készült ott, biztosítva a zsilipkamrában történő munkavégzést.

A kamrában lévő vizet 2024. december 17-én szivattyúval kezdték kiemelni. Ekkor szembesültek azzal a ténnyel, hogy nagyobb mennyiségű hal rekedt bezárva a víztestben és kerültek veszélybe a szárazra állítás miatt. 2024. december 18-án haladéktalanul értesítették szövetiségünket – mivel az RDHSZ halgazdálkodási kezelésében van a hajózsilip vízterülete is –, hogy sürgősen gondoskodjunk a fogságba esett halak kimentéséről.

A halaszthatatlan halmentést – ahogyan a törvény megköveteli – bejelentettük a Pest Vármegyei Kormányhivatal Halgazdálkodási Hatóságának. Ezt követően, 2024. december 19-én 08:00 órakor kezdtük meg a munkát, melyet délutánig folytattunk. Aznap 4 fő halász és 6 fő hivatásos halór végezte a halmentő halászatot és a halak elszállítását. A halak befogásához kisméretű kerítőhálót használtunk. A zsilipkamrából a halakat kosárban, kötélben, kézi erővel húztuk fel és helyeztük el az ott várakozó halszállító gépjármű oxigénnel ellátott tartályaiba. Természetesen a halak közül leválogatásra kerültek az inváziós idegenhonos halfajok egyedei (fehér busa, ezüstkárász). A mentett halakat a makádi Ezüstparton engedték az RSD-be, kb. 1300 kilogrammot aznap.

A halmentési munkákat 2024. december 20-án folytattuk. Ekkor az előzőekben ismertetett módon további kb. 2000 kilogramm halat sikerült biztonságba helyezni a Ráckevei Duna-ágba az Ezüstparton és a Rózsa-szigeten leeresztve a halas kádak tartalmát. Ezen a napon is gondos leválogatásra került az inváziós halmennyiség. Az előző napi csapatunk ismét jól dolgozott. Ekkor úgy tűnt, hogy befejeztük a munkát és nem maradt hal a zsilipben. Azonban a vízszint csökkenésével és tisztulásával kiderült, hogy még egy napot rá kell szánunk a halmentésre, mert a zsilipkamra falában húzódó feltöltő-ürítő csatornarendszerből még számottevő hal úszott elő és gyülekezett az alsó zsiliptáblák körüli mélyebb vízben, a betétgerendák felett.

Jól éreztük, hogy kell még egy nap! 2024. december 23-án kb. 2,6 tonna halat sikerült még lehalásznunk és áthelyeznünk az RSD-be. Ezen a napon 6 fő halász és 6 fő hivatásos halór bevonásával hajtottuk végre a feladatot. Kollégáink túlnyomó részben szabadságról jöttek be, a legelső hívó szóra. Köszönet érte mindenkinek!

Összegezve a mentett őshonos halak tömege kb. 5,9 tonna volt. Túlnyomó részben dévérkeszegek, karikakeszegek, szórványban jász-

Munkában a halászok a zsilipkamra alján (Fotó Udvari Zsolt)

keszegek, szilvaorrú keszegek voltak. Volt benne néhány kosárnyi süllő, kősüllő, balin, ponty is. 8-10 db csuka és 2 db harcsa. Összesen 5 db selymes durbincs képviselte a védett fajokat, melyeket különös gondossággal helyeztünk biztonságba a felvízen. Összesen kb. 100 kg ezüstkárászt és kb. 20 kg egynyaras busát tudtunk leválogatni, melyeket nem helyezhettünk ki. A harmadik nap végével kijelenthetjük, hogy a zsilipkamra üres, halmentes, a teljes kiszáritásnak immáron semmi akadálya.

rdhsz.hu/halorzas

Meg kell köszönnünk a segítséget a KDVVIZIG kollégáinak, akik észlelve a problémát, jeleztek, és a munkavégzésünk alatt segítettek a megfelelő vízkormányzással a halmentést, illetve vízforgatással az oxigénpótlást is biztosították a szorult helyzetben lévő halak számára.

Pfeifer Rikárd

Mentés másként!

2025. január 27-én délután kapott értesítést Halőri Szolgálatunk arról, hogy a szigetszentmiklósi úszóláp egyik szigetén egy németjuhász kutya került szorult helyzetbe. Becsúszott a sziget partjáról és visszamászni vagy elúszni nem tud, csak keservesen ugatva segítséget kér. Hivatásos halóreink azonnal elindultak a legközelebbi hajótárolónk felé, amely a soroksári volt. Kb. 20 perccel a bejelentés után már a szigetszentmiklósi felségvizeken járt a sebesen érkező őrhajó három fős legénységével: Bence, Sándor és Ernő hivatásos halórrékkal. Egy kutya barát önkéntes csatlakozott a mentőakcióhoz. Rövid keresés után megtalálták az erősen legyengült állapotban lévő, gyönyörű, idős németjuhász kutyust, amely szügyig állt a vízben és reménykedve nézett a kikötő őrhajóban lévő megmentőkre. Az önkéntes fiatalember partra ugrott. Sanyi halórnk meztőlábra vetkőzött és úgy lábalt be a mozdulni is képtelen kutyához. Ernő csákllyával aláemelve, a többiek húzva-vonva-felnyalálbólva igyekeztek kiszakítani a kutyát az iszapból és szárazra, majd a csónakba emelni. A komplikált műveletet siker koronázta. A kutyus már a hajóban farkát csóválva köszöntötte megmentőit. A művelet során az intelligens

eb egyetlen kísérletet sem tett harapásra, morgásra, semmiféle ellenkezést nem mutatott. Pontosán tudta, hogy segíteni érkeztek az emberek! A fiatalember egy közeli település közösségi médiás felületén látta már ennek a kutyának a keresését, így rövidesen megtörténhetett az örömhír közlése. Így derült ki, hogy a kutyus diszpláziában szenved, ezért volt tehetetlen. Kijelenthetjük, hogy a hajó legénysége – Halóreink és az Önkéntes – életet mentettek! A kutyus hazatér.

Pfeifer Rikárd

November 3-án került megrendezésre a VII. RSD Open pergető kupa, a Ráckevei Duna-ági Horgász Szövetség és az RDHSZ Versenysport Bizottság szervezésében. Az eredetileg 18 nevezett csapatból 17 páros jelent meg a verseny napján, egy páros előzetesen lemondta a nevezését, 16 versenyző tudott rajthoz állni. A verseny gyakorlati módosítások nélkül, a Rózsa-szigetről került lebonyolításra a 0,8-6,5 folyamkilométeren belül. A verseny napjára kiváló időjárási viszonyok voltak, azonban negatív lejtés volt tapasztalható a vízen. 06:00-tól volt lehetőségük a versenyzőknek érkezni és a regisztrációhoz szükséges dokumentumokat aláírni. A hideg időre való tekintettel meleg reggelivel vártuk a mezőnyt, frissen főtt virsli és debreceni formájában, hozzájuk tartozó mártásokkal és friss kenyérrrel. A versenyzők vegyesen érkeztek mind vízen, mind szárazföldön. A trailerrel érkezők zavartalanul és – egy kisebb vízbe csúszást leszámítva – problémamentesen tudtak selyázn.

08:00-tól zártuk a regisztrációt és köszöntő beszédek után a mezőnyt 08:22-kor szállt vízre. Itt a mezőnyt fele jelentős fegyelmetlenséget és sportszerűtlen magatartást tanúsított, ugyanis nem várták meg a rajtot jelző kürtöt, ezáltal ezen csapatok nem értesültek arról a módosításról, hogy a verseny időtartamát 10 perccel meghosszabbították az elhúzódtól indulás okán. A 6 órás verseny alatt összesen 57 mérhető halat sikerült rögzíteni a MOHOSZ applikációjába. Sajnálattal konstatáltuk már a verseny folyamán is, hogy a célzott csukázás mint stratégia eredménytelennek bizonyult. A mezőnyt három részre tagolódtól és szoros küzdelem alakult ki a do-

Balín volt a fő hal

VII. RSD Open

Középen a pergető szakág vezetője

A győztes páros

Kupák, érmek

Süllő alig került horogra

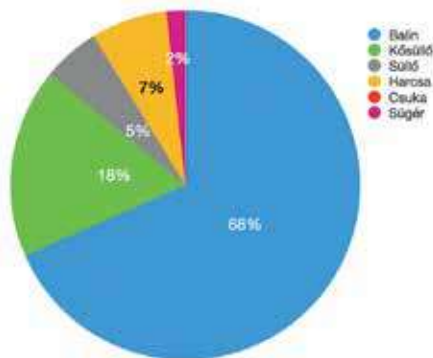
bogó második és harmadik helyéért, mely az utolsó pillanatig is zajlott.

Az első helyezést, magabiztos fölényrel a Gönci György és Pastrovics Sándor halóri páros szerezte meg. Sikerük titka az időtakarékoság és a rajt helyszínéhez közeli helyek meghorgászása volt. Az első helyezést 13.996 ponttal szereztek meg, melyet 11 darab fogott hal adott ki. A második helyezést és egyben a verseny legnagyobb hala után járó díjat a Hankovszki Dániel és Hajdú Kristóf páros szerezte meg, 9049 ponttal. Ezt tudatos akadémia-horgászattal és mindössze három hallal, egyúttal a verseny halának számító 78 centiméteres harcsával sikerült elérni. A harmadik helyezést 8069 ponttal és 6 fogott balinnal a Gangl Tibor és Szilágyi Zoltán páros szerezte meg. 14:40-kor a verseny végét dudaszóval illetve a mérlegelés leállításával jeleztük a versenyzők felé. 15:00-ra a teljes mezőnyt biztonságosan kikötött és a társalgó mellett várta az eredményhirdetést.

A díjazottaknak közel 760.000 Ft értékben osztottunk ki díjakat a Fastfishing (<https://www.facebook.com/fastfishing.hu>) és az RTB Fishing Tackle (<https://www.facebook.com/rbtfishingtackle>) jóvoltából. Szempont volt, hogy a kézzel fogható tárgnyereményeken felül (Upstream világbajnok gumicsalik, Imakatsu wobblerek, Gosen Premium minőségű japán belpiacos

Halfajok szerinti eloszlás

Halfaj	Darabszám	Legnagyobb
Balín	39	53
Kősüllő	10	35
Süllő	3	62
Harcsa	4	78
Csuka	0	0
Sügér	1	22

Fogási statisztika

Jobbacska hari

zsinórok és RTB halmércék) a versenyzőknek szabadon felhasználható ajándékutalványokat biztosítottunk, hogy saját ízlésük és preferált technikáik alapján tudják felhasználni azt.

Ezt követően került sor az ebéd elfogyasztására. A versenyzőknek bográcsban saját receptúra alapján készült chilis babot készítettünk. Köszönettel tartozunk az RDHSZ Halóri szolgálatának, hogy jelenlétükkel biztosítottak

tak a zavartalan versenyt és gondoskodtak a versenyzők biztonságáról. Köszönettel tartozunk a Rózsa-sziget és alkalmazottainak a helyszín biztosításáért és infrastruktúrájának használatba adásáért. Végül, de nem utolsó sorban köszönettel tartozunk segítőknek, Hamodi Omárnak (a Halazin horgászmagazin főszerkesztőjének), Medgyesi Tamásnak, Csabai Bálintnak, Fodor Benjáminnak és pá-

Chilis bab

romnak Józsa Kittinek (az RSD Boatfishing teljes legénységének), akik három napos, áldozatos munkájukkal járultak hozzá az esemény lebonyolításához.

rdhsz.hu/versenysport

Medgyesi Richárd
RDHSZ Pergető
Szakág vezető

Emlékképek a VII. Országos Halóri Szakmai Verseny és Találkozóról

2024. szeptember 4. és 6. között Szarvason került megrendezésre a VII. Országos Halóri Szakmai Verseny és Találkozó. A VII. OHSZVT-t a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség a Magyar Országos Horgász Szövetség felkérésére rendezte meg. Az országos halóri versenyről két képpel emlékezünk meg.

Az 1. sz. fotó az RDHSZ szervezők helyszínén készült csoportképe. Az álló sorban balról jobbra: Béres Attila, Pfeifer Rikárd, Rudas Zsolt, Farda László, Mándoki Bence, Bán Zoltán, Józsa Péter, Gönci György, Pastrovics Sándor, és a guggolók balról jobbra: Somogyi Zoltán, Udvari Zsolt.

1. sz. fotó Az RDHSZ szervezői csapata

2. sz. fotó A MOHOSZ elismerése

A sikeres lebonyolítás érdeméül a MOHOSZ a 2. sz. fotón szereplő emléklapet adta át a versenyt szervező RDHSZ-nek. A plakett a hagyományokhoz híven bekerült az RDHSZ székház Berényi János termének dicsőség vitrinébe a többi trófea mellé.

Udvari Zsolt

Rekordév a Duna-ági Rekordlistán

A kimagasló 2023-as év után kevesen tippeltek volna arra, hogy 2024-ben még ezt az eredményt is túlszárnyaljuk, pedig ez történt. A 15 éves Duna-ági rekordlista rekordévet zárt, az ezres álomhatárt jócskán meghaladva 1105 alkalommal vonultak ki halőreink kapitális fogásokat hitelesíteni, az összmenynység így már jócskán meghaladja a 4300-at. A kitöltött igazolólapok eloszlása év közben jóval egyenletesebb volt, mint 2023-ban, nem voltak olyan kivételesen kiugró hónapok, mint 2023 májusa. Az elmúlt évben is sikerült megdönteni a Duna-ági abszolút pontyrekordot, és egy országos első helyet is elkönnyvelhünk egy páratlan compófogással, szintén egy RSD-n fogott compót letaszítva a trónról. A ragadozó halak kategóriájában némi visszaesést tapasztaltunk, de így is szép rablóhalas fogások születtek.

A pontyok száma is növekedett, de az összfogáshoz viszonyított arány kis mértékben csökkent: a 958 db pontyos igazolólap a teljes mennyiség közel 87 százaléka volt. Az amurok száma ugrásszerű emelkedést mutatott, 90 db amurfogást hitelesítettünk, ami közel duplája a 2023-as mennyiségnek. Szintén nagyot nőtt a compók száma, 38 haldoktorral bővült az adatbázis 2024-ben. Leggyakoribb rablóhalunk a rekordlistán továbbra is a csuka nyolc fogással, míg süllőt és harcsát 4-4 alkalommal hitelesítettük halőreink. A balinokat 2023-hoz hasonlóan egyetlen példány képviselte, és busából is mindössze egy szabályosan akasztott hal szerepel a rekordlistán. A különleges halfajok ezúttal kimaradtak, a 2023. év elejének legnagyobb szenzációját jelentő vágótokjainkról további hírek nem érkeztek. A rekordlistára kerülés alsó határát nem érte el, de nagy örömmel számoltunk be egy 860 grammos vörösszárnyú keszegről, ami mindössze két dekával maradt el a nem sokkal korábban megdöntött országos rekordtól.

2019 óta zajló nagypontyvédelmi programunk keretében tovább folytattuk kapitális pontyaink chipes jelölését. 693 különböző egyedet regisztráltunk tavaly, ami pontosan ugyanannyi, mint a 2023-as adat. Közülük 359 egyed 2024-ben kapott chipet, ami még mindig több, mint a teljes egyedszám fele. Hétszer, nyolcszor, sőt kilencszer kifogott pontyokat is rögzítettünk, utóbbiból rögtön két példányt is, akik nagy távolságokat tettek meg az RSD főágán.

Lássuk az elmúlt év legnagyobb fogását! A 30 kg-os álomhatárt 2024-ben egyetlen pontyfogás lépte át, ami egyúttal az abszolút Duna-ági rekord megdöntését is jelentette: Bodor András Márk egy augusztus végi hajnalon a Somlyó-szigeten bojlival csalizva akasztott egy 34,27 kg-os matuzsálemet. Halőreink nem találtak chipet ebben a halban, azonban a fotók alapján bebizonyosodott, hogy a 2023-

as abszolút rekord pontyról van szó, ami bő egy év alatt több mint 1,3 kg-ot hizott. Mindössze öt dekával maradt el a 30 kg-os tömegetől listánk második helyezetteje, Csiszár Tibor 29,95 kg-os ezüstparti pontyfogása. 29,61 kg került a harmadik helyezett igazolólapjára, ezt a halat Kovács Dániel akasztotta októberben Ráckeven.

Bodor András Márk, 32.93 kg, 2024.08.21.

Csiszár Tibor, 29.95 kg, 2024.07.26.

Kovács Dániel, 29.61 kg, 2024.10.19.

Az amurok kategóriájában két 30 kg feletti fogásról számolhatunk be, mindkettő ugyanazon horgász nevéhez fűződik. Bán József sok más fantasztikus fogás mellett ezúttal egy 33,73 és egy 32,95 kg-os amurral iratkozott fel a rekordlistára. A harmadik helyet egy 28,59 kg-os növényevő érdemelte ki, ezt a halat Kubicsek János hitelesítette szintén Makádon. A 2024-es év egyetlen szabályosan akasztott busája 26,2 kg-ot nyomott. Antal Gyula fogásának különlegessége, hogy method feederes készüléggel sikerült kifárasztani 20 perces küzdelem után. A sok gyönyörű compó közül kiemelendő a már említett országos rekordfogás:

Csont Dávid júniusban Szigetbecsén matchbottal fogott páratlan hala 3,6 kg-ot nyomott a mérlegen, és 46 cm hosszú volt.

Bán József, 33.73 kg, 2024.07.29.

Bán József, 32.95 kg, 2024.05.17.

Kubicsek János, 28.59 kg, 2024.10.02.

Antal Gyula, 26.2 kg, 2024.03.20.

A 2024-es év legnagyobb harcsája nagy meglepetésre egy bojlis szerelékkel vett fel október végén. A helyszín sem kevésbé különleges, ugyanis ez a hatalmas ragadozó Csepelen akadt horogra! A nem éppen harcsára méretezett készüléggel több mint két óráig tartott a

bravúros fírasztás, a mérleg pedig 57,62 kg-ot mutatott 197 cm-es testhossz mellett. További érdekesség, hogy a nagy fogás híren felbuzdulva egy ismert pergetőhorgász, Drapos István két nappal később ugyanitt egy 54,1 kg-os harcsát akasztott, ami a képek alapján valószínűleg egy másik példány volt.

Csont Dávid országos rekord compója, 3.6 kg, 2024.06.08.

Krohn János, 57.62 kg, 2024.10.25.

Drapos István, 11.75 kg, 2024.08.04.

Greschó Gábor, 10.08 kg, 2024.12.22.

Kis híján megdőlt a Duna-ági abszolút rekord a süllők kategóriájában: az imént említett Drapos István ugyanis egy 11,75 kg-os tuskeshátúval foglalta el a tavalyi lista első he-

lyét. Ez a 87 cm-es nagyvad szintén Csepelen rabolt rá egy csónakból dobott gumihalra, fírasztása 10 percig tartott. Csukából is született 10 kilót meghaladó fogás: az első helyezett 10,08 kg-os, 87 cm hosszú krokodil a ráckevei Malom-öbölben karácsony előtt néhány nappal akadt Greschó Gábor élő hallal csalizott horgára. Gumihalas pergető készsége kapott összeállításunk egyetlen balinja, ez a hal 5,15 kg-ot nyomott a mérlegen, a februári hitelesítés helyszíne a csepeli Kvassay híd lába volt.

Márkus Gergely, 5.15 kg, 2024.02.25.

Jutalomjeggy-sorsolás, 2025.01.11.

A tavalyi év rekorderei közül 46 fő szerzett jogot a garantált 2025. évi Duna-ági területi jegyre, ez a szám kettővel több az előző évinél. 2024-ben először a 3 kg-ot meghaladó compófogásokért is garantált jutalomjeggy járt, ezzel a lehetőséggel hat horgásztársunk élt. Nagy várakozás előzte meg januári jutalomjeggy-sorsolásunkat, ahol a merítőszámban lévő 501 név

közül további 50 szerencsés nyertest sorsoltunk ki, így ismét közel 100 szerencsés horgász jutott térítésmentes éves területi jegyhez.

Garantált jutalomjegyet kapnak: *Ágoston Dávid, Bán József, Bán Szabolcs, Bodor András Márk, Boros Gyula, Csiszár Tibor, Csonk Dávid, Drapos István, Erm Tamás, Fodor Endre, Füzesséry Attila, Godó Péter, Gregor László, Greschó Gábor, Holló Mihály, Horváth László, Hunyás Tibor, Kovács Dániel, Kövér Tibor, Krohn János, Kubicek János Gábor, Leiner Zsolt, Lelkes Tamás, Magyarosy Norbert, Mészáros József, Mina Éva, Nagy Győző, Nagy Tamás, Nyerges József, Nyitrai Sándor, Orbán József, Papp János, Pokorniy László, Riedl József, Schreiner Zsolt, Siket Máté, Stelzer István, Szakadati Zsolt, Szendrei Ádám Ferenc, Sziklai István, Takács Norbert, Tóth Viktor, Troll Attila, Túróczi János Krisztián, Vásárhelyi Zsolt, Vaskó Richárd János.*

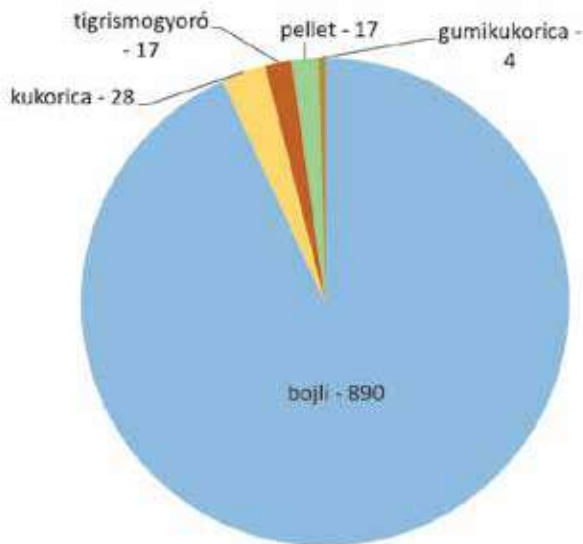
A kisorsolt 50 szerencsés területi jeggy-nyertes: *Bálint Tibor, Boczek János, Borsos Sándor, Bosnyák Krisztián, Böjtös Richárd, Czvik Gyula, Csányi Csaba, Darvas Zsolt, Décsi Botond, Farkas Béla, Fézler Krisztián, Gavló András Milán, Gross Alexandru, Hegyháti Gergely Aron, Kaszás Tibor, Keidl Márton, Képli László, Kiss Imre Zoltán, Koczó Tiborné, Kovács Zénó László, Kozma Gergely, Kun Bálint, Kurunczi Barnabás, Lékai Katalin, Losonczy Zsolt, Mag Oszkár, Moldován Artúr Lehel, Molnár Gábor, Molnár István, Nagy Ferenc, Nagy Péter, Nyári Norbert, Oláh Péter, Pap József, Pokorniy Csaba, Polgár János, Pop Marius Grigore, Dr. Rajtik Gábor, Selmei István, Szabó Gergely Gábor, Szabó Lajos, Szántai András, Szimhardt Dávid, Sztázics György, Dr. Tóth Ferenc, Várfi Viktor, Varga Bence, Vaskóné Tihany Katalin, Vonnák Tibor, Vorák Tamás Bence (gyermekhorgász).*

Nyerteseinknek ezúton is gratulálunk! Cikkünk végén következzen egy kis csemege a számok rajongóinak: néhány statisztika a 2024. évi rekordfogásokból.

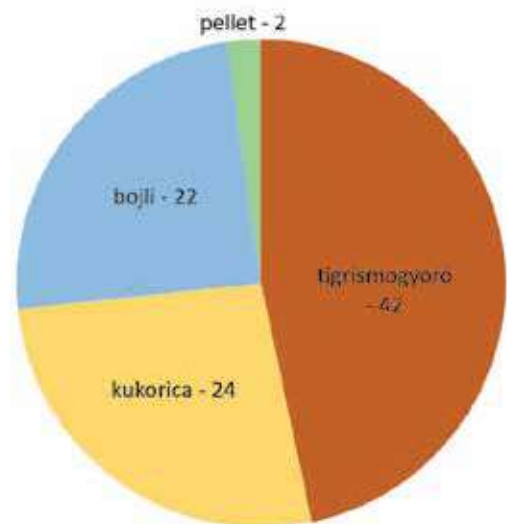
Fajok eloszlása

Halfaj	db	Össztömeg (kg)	Átlagsúly (kg)	Legnagyobb (kg)
Ponty	958	18 132,2	18,9	34,3
Amur	90	1 939,7	21,6	33,7
Compó	38	97,6	2,6	3,6
Csuka	8	58,2	7,3	10,1
Harcsa	4	191,5	47,9	57,6
Süllő	4	35,6	8,9	11,8
Balín	1	5,2	5,2	5,2
Vörösszármú keszeg	1	0,9	0,9	0,9
Busa	1	26,2	26,2	26,2
Összesen	1105	20 487,0	18,5	57,6

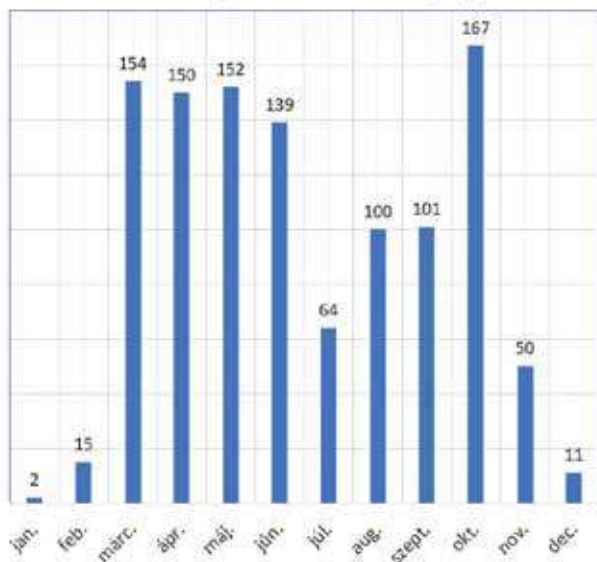
Csalik eloszlása (pontyok)

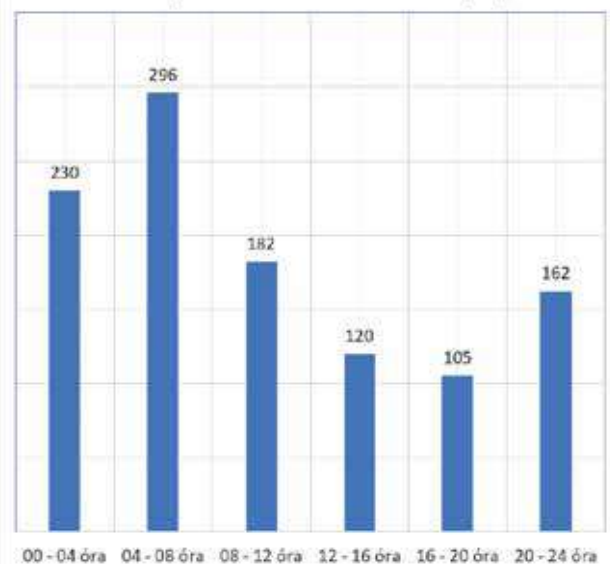
Csalik eloszlása (amurok)

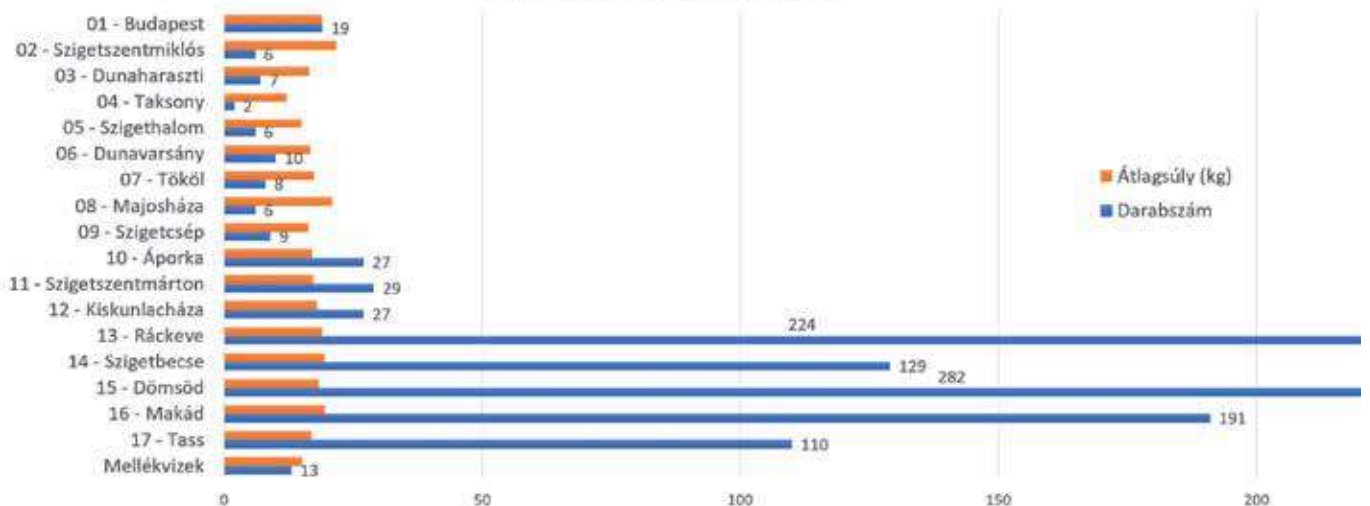
Hónapok szerinti eloszlás (db)

Napszakok szerinti eloszlás (db)

Rekordfogások az RSD szakaszain

Egyesületek rekordfogásai

	Egyesület	db	Össztömeg (kg)	Átlagsúly (kg)	Legnagyobb (kg)
1	Dömsödi HE	129	2 340,5	18,1	27,3
2	Neptun HE	112	1 976,3	17,6	25,8
3	Petőfi HE	105	2 056,9	19,6	33,7
4	Csepel HE	74	1 336,6	18,1	26,3
5	Szigetbecsei HE	55	1 089,9	19,8	27,1
6	Ráckevei HE	46	857,9	18,7	44,3
7	Vegyesüzemi Dolgozók HE	38	654,2	17,2	29,6
8	Dolgozók Szigetszentmiklósi HE	30	602,7	20,1	35,5
9	Nagybudapesti HE	27	490,1	18,2	26,6
10	Kinizsi HE	22	400,4	18,2	54,1
11	Bugyi HE	20	387,1	19,4	27,2
12	BSE HE	18	334,5	18,6	24,0
13	MÁVAG HE	8	159,2	19,9	23,4
14	Molnár-sziget HE	7	140,6	20,1	27,0
15	Vízügyi Dolgozók HE	7	131,9	18,8	22,5
16	BM Dolgozói HE	5	90,8	18,2	20,0
17	Postás HE	4	82,8	20,7	28,5
18	Fővárosi Csatornázási Művek HE	4	70,2	17,6	19,6
19	BKV HE	3	45,2	15,1	19,4
20	BM HE	2	31,3	15,7	16,0
21	Peremvárosi HE	2	20,0	10,0	16,4
22	Nem RDHSZ tag / turista jegy / ismeretlen	387	7 188,2	18,6	57,6

rdhsz.hu/rekordlista

Béres Attila

A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség Elnökségének megbízásából a Ifjúsági és Oktatási, valamint a Versenysport Bizottság

HORGÁSZVERSENYT

hirdet:

III. RDHSZ Támogatói kupa - 2025

napközis gyermektábor támogatás

A verseny tervezett időpontja: 2025. március 30. vasárnap
 Nevezési határidő: legkésőbb a verseny reggelén
 Helyszíne: Ráckeve, Csónakos piac (Pauer püspök stny.)
 A verseny időtartama: 3 óra

Nevezési díj: minimum 2500 Ft.- (ebédjegy)
 Gyülekező 7:00-tól, verseny: 9:00-tól 12:00-ig
 Részletek a www.rdhsz.hu oldalon
 Infóvonal: Weisz András +3620 430 4849

Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség
<http://www.rdhsz.hu> <https://www.facebook.com/rdhsz>
 2300 Ráckeve, Kossuth Lajos u. 94. Pf. 35
 Telefon: 06-24-485-201, 06-24-518-610, 06-30-231-7614

nevezni lehet:

támogatók:

Maros Mix
Timármix

A horgászat jövője a FeHoVa kiállításon

2025. február 8-án, a Hungexpon zajló FeHoVa kiállításon a MOHOSZ szervezésében egy különleges eseményen vettek részt a horgászat iránt érdeklődő fiatalok a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetségtől. 43 lelkes gyermek és 7 felnőtt kísérő csatlakozott a rendezvényhez, ahol a horgászat világába való betekintés mellett egy-egy játékos vetélkedő során bővíthették ismereteiket a hazai halak és a horgászatuk világáról.

Különjáráttal érkezünk

Az RDHSZ különítmény

Timár Gábor az RDHSZ Arany Compó díjas versenyző ikon

Osvald Zsolti bácsi mindig nagy beleéléssel magyaráz

A gyerekek nemcsak tudást szereztek, hanem ajándékokat is kaptak, köszönhetően a MOHOSZ-nak és az Energofish Kft.-nek, akik ezen a különleges napon támogatták a fiatalokat. A rendezvény során a fiatalok a

A horgászati pavilon bejárata

Indul a tanítás. Halra fel!

Biri Imre bácsi egy csukafej preparátummal

DOVIT Kft. standját is meglátogatták, ahol szívből köszönték meg az egész éves támogatást, mely nélkül a horgászati közösség nem lenne ugyanaz.

A szervezőknek és a támogató cégeknek köszönhetően a fiatalok egy életre szóló élménnyel gazdagodtak, és még inkább motiváltak lettek, hogy a jövőben is a horgászat szenvedélyének hódoljanak. A MOHOSZ-nak hálásan köszönjük a rendezvény megszervezését, és bízunk benne, hogy a jövőben is folytatódik a horgászat népszerűsítése a fiatalok körében.

Köszönet még a „Pecasuli21”; a „Pecasuli Árpád Fejedelem Általános Iskola” és a „Pecasuli Ráckeve” vezetőinek és a mindig segítőkész tanári csapatának, hogy a gyerekeket profi módon terelgették!

Szöveg: Weisz András

Fotó: Deme Sándor

Képaláírás: Udvari Zsolt

rdhsz.hu/fejusag

Állandó rovatunkban a kitűnő „Dunai szigetek” blog ötlete alapján – Szávost-Vass Dániel blog-gazda írásait felhasználva – a Ráckevei Duna-ág szigeteit vesszük sorra észak-déli irányban. Képzeltbeli túránkon tovább evezve üdülőtelkekkel beépített szigetek egész sorához érünk, melyek közül a legészakibbal, a Rafás-szigettel folytatjuk cikksozozatunkat.

Ez a mintegy 600 méter hosszú, 60 méter legnagyobb szélességű szárazulat a jobb parthoz közelebb fekszik, így kézenfekvő, hogy Szigetszentmárton település része. A falutól egy hangulatos kiság választja el, ami másfél-kétméteres vízmélységével a jobb állapotú mellékágak közé tartozik. Itt található patinás tagegyesületünk, a Kinizsi Horgász Egyesület tanyája, a Ganz Horgász Egyesület székhelye és kikötője pedig a sziget déli csúcsa alatt van. A Rafás-sziget cikkünk ötletadó blogján a szavazatok 81 százalékával elnyerte a 2024-es „Év dunai szigete” címet.

A Rafás-sziget és híres lakója

Már a 18. századból, az Első Katonai Felmérésből származó térképeken is szárazföldet találunk ezen a szakaszon, de a gyorsan változó, akkor még folyóvízi mederalakulatok miatt kérdéses, hogy erről a szigetről van-e szó. Néhány térképen fel sem tűntették, de ahol ábrázolták, ott is egy kopár, időszakosan vízjárta földdarabként jelenik meg, név nélkül. A szigettől lefelé a helyszínen hajózva és a műholdas térképeken a mai napig megfigyelhető egy keskeny sáv egyre ritkuló nádassal, ami egy régi kövezés (párhuzammű) maradványa lehet.

Az első név szerinti említés a 20. század közepéről származik, ami alighanem tévedés,

hiszen a 10 kilométerrel lejjebb található szigettel összekeverve Somlyószigetnek nevezték. Ez a név több helyen is előfordult, említették Súlyom-sziget néven is, de közel 70 éve Rafás-szigetként szerepel. A név eredete és a földdarab története néhány írásos emlékből és helyiek elbeszéléseiből jól kirajzolódik.

A sziget névadója minden bizonnyal Rafás Máté, aki egy Délvidékről származó halász-dinasztia tagjaként születése óta a környéken élt. Nyolcéves Adriai-tengeri haditengerészeti szolgálat után 40-es éveiben, 1928 körül került a szigetre bérlőként, ahol feleségével, gyermekeivel és három fehér kutyájával élt együtt egy hatalmas hársfa alatt álló, festői, öreg, évszázados, nádfedeles halászkunyhóban a sziget északi csúcsánál. A szorgalmas bérlő nemcsak halászott, hanem gyümölcsöst ültetett, és kaszálóként hasznosította az akkor még kizárólagos használatú szigetet. Két fia itt tanulta ki a halászmesterséget, amit később folytattak is a Körösök mentén.

A Rafás-sziget felső vége a főág felől nézve

A halászkunyhó egy 20. század közepéről származó térképen

A Rafás-családról fennmaradt egyetlen fotó (forrás: dunaiszigetek.blogspot.com)

A sziget és a Kerek-nádas madártávlatból

A II. világháború utáni csökkenő megélhetési lehetőségek ellenére Rafás Máté itt maradt és – bár nemes halat már nem foghatott – tovább halászott egészen az 1956-os jeges árvízig. Az áradás által lerombolt kunyhóból a szigetszentmártoni tanácstól kapott parti házba költözött át a család. Rafás bácsi idős korában a ma is üzemelő Mártoni csárda gyakori vendége volt, ahol szívesen beszédbe elegyedett a helyiekkel, akik nem fukarkodtak a korsó sörök leszállításával az öregnek.

Az ismert halász-dinasztiára egy másik földrajzi név is utal a környéken: Ráckeve történelmi belvárosában a házak között egy apró sétálóutca bújik meg, mely Rafás közként szerepel a térképeken. Ezt az utcát a közelben lakó testvérről, Rafás Károlyról nevezték el, aki az öreg-dunai halászoknak készített ladicákat és egyéb halászeszközöket.

Rafás bácsi távozása után a Duna-ág többi szakaszához hasonlóan a 60-as években ezen a szigeten is megkezdődött az üdülőtellek parcellázása, és megjelentek az első építmények. Egy 1980-as évekbeli fejlesztési tervben csónakkikötő, ivóvíz- és villanyhálózat kiépítése szerepel. Ez részben meg is valósult, az elektromos áram és a szennyvízcsatorna-hálózat megtalálható a szigeten, a vezetékes vizet azonban fűrt kutakkal helyettesítik. A délebbi, népesebb üdülőszigetekkel ellentétben itt állandó révszolgálat sem üzemel, a helyszín tehát csak saját vízi járművel közelíthető meg. A sziget mintegy 80 üdülőingatlanjának lakói napjainkban összetartó közösséget alkotnak, élénk társasági élettel.

A Rafás-sziget környezetére egyedi horgászrendi szabály nem vonatkozik, mindössze

Birinszki Gergely 21,6 kg-os pontyfogása (2024.03.24)

az északi szigetcsücsktől néhány méterre lévő „Kerek-nádas” élvez táblával jelölt helyi védettséget értékes madárfajok fészkelőhelyeként. A hullámkeltés csökkentése érdekében a Duna-ág ezen szakaszán a hajósokra 5 km/órás sebességkorlátozás vonatkozik, a mellékágra pedig belső égésű motoros vízijárművel behajtani tilos – kivéve a megállás nélküli áthaladást és a célforgalmat.

Dél felé haladva itt már közel járunk az RSD igazi nagyhalas alsó szakaszához, ami a fogási eredményeken is meglátszik. A 15 éves RDHSZ rekordlistára számos kapitális

ponty került fel a szigetről, és néhány szép compó is szerepel az adatbázisban. A legnagyobb szigeti ponty Birinszki Gergely nevéhez fűződik, aki három fogással is letette névjegyét a rekordlistán. Legnagyobb pontyát 2024. márciusában emelte partra, ez

a hal 21,6 kg-ot nyomott a mérlegen, és a többi rekordhalhoz hasonlóan hitelesítés után sértetlenül úszott tovább.

dunaiszigetek.blogspot.com

Béres Attila

Előljáróban érdemes megjegyezni, hogy a sziget belső kisága remek horgászhelyeket rejt. Úszóvza keszegfélék, sügér, ponty és a gyönyörű compó lehetnek a játszótársaink, az őszi szezonban pedig pergetve kiváló csukázós rész. Mindenképpen tájékozódjunk az időszakos tilalmakról a horgászat előtt.

A szigetre az első lehatárási lehetőség a Dobó utcánál van, a Szigetsárda utcánál elérjük a vizet. Az ottani beton kifolyó ígéretes lehet, elsősorban úszós módszerrel horgászva. Igazán jó dolog sétával felfedezni a szabad beállókat.

A Meder utcai híd mindkét oldalán remek területeket találunk, pergetőhorgászok rendszeresen vallatják a vizet. A Tündérváros felé haladva is találunk horgászhelyeket, viszont a sziget közepén haladó Molnár utca mindkét oldala beépített, nehéz helyet találni. A főág felőli részt, a kompnál érdemes megpróbálni, a fenekező horgászok szép halakat zsákmányolnak.

A híd felől haladva találunk néhány beállót, a Gyáli-patak befolyóját szépen meg lehet úsztatni gilisztával, csontival.

A sziget végén a Vadvíz utcai játszótérnél ismét a főágon tudunk horgászni, a Forster János Jakab utcánál. Ennek folytatása a soroksári Horgászpárt, magánstégekkel, korlátozott horgászati lehetőségekkel. A Zöld Béka Vendéglőnél és a Nocsak Bárnál található szabad horgászhelyeket, illetve a Horgászpárt köz betonplaccánál. Elsősorban fenekezni érdemes. Az Alsó-Duna soron hasonló a helyzet, a magánstégek sokaságával talál-

Soroksár, Molnár-sziget

kozhatunk, míg elérünk az M0-s hídig. A híd alatt primán le lehet parkolni, akár pergetni is lehet, de fenekezni is szoktak. A sás mellett úszózni javallott a mély vízben.

Timur és csapata

A Molnár-sziget régóta kedvenc helyeim közé tartozik. Barátaimmal már több éves hagyomány, hogy a majálist végig horgásszuk a szigeten. A Meder utcai hídnál szoktunk kezdeni, ahol a híd alá úsztatva csonticsokkal remek dévéreket, karikákat és időnként pontyokat is foghatunk. A csonti ilyenkor szinte verhetetlen, ekkor már jó idő van, a halak habzsolnak a téli koplalás után, kell nekik a fehérje. Vannak évek, amikor szinte nyári meleg van május elsején, ekkor a csemegekukorica is eredményes szokott lenni. Gilisztával csalizva, akár microjigre felfűzve, csodaszép sügereket foghatunk a híd alatt. A Gyáli-patak kifolyásánál pedig, finom úszós készséggel remek halakat zsákmányolhatunk, hiszen mindenki kijön csemegezni a partszélbe.

A kalauz írása közben azonban magam tovább kalandoztam, igyekeztem minél több helyet felfedezni, meghorgászni. A Dobó utcánál több hajnalt is megéltem, elsősorban úszóvza. Öreg angol *Edgar Sealey* botom mellé *Grice & Young* centrepin orsó társult, finoman ötven-hatvanéves szerelések. Az idei évben remek idő volt május elején. Kezdetben csontival próbálkoztam a hajnali párában. Első bedobásra egy pontyifjanc jelentkezett, kiméletes horogszabadtás után mehetett is

Molnár-sziget

Siheder ponty

vissza társai közé. Őt több társa követte, ideje volt csemegekukoricára váltani, gondoltam szelektálok egy kicsit. Őshonos, fekete pontyok érkeztek, jó volt látni a saját szaporulatot. Ahogy haladtunk a reggel felé, úgy a part is élénkült. Helyi srácok rollereztek mögöttem, időnként megálltak leskelődni. A sokadik kör után egyikük bátorságot vett és megszólított.

- Szia! Fogtál valamit?
- Szia! Igen, pontyokat.
- Hűűű!

És ezzel elviharzott a tejfőlszőke kisfiú. Nem sokkal később egy másik tejfőlszőke kissráccal érkezett vissza.

- Idejöhetünk hozzád?
- Persze, gyertek!

Timur és Merse

Onnantól kezdve végig horgásztuk az egész délelőttöt. Timur és Merse, merthogy róluk van szó, helybeliek, már hozták is spiccbotjukat és nekiálltunk horgászni. Igazi Tüskevár hangulat alakult ki, egy kicsit én is Matula bácsinak érezhettem magamat a fiúkkal. Szereltünk, csalítottunk és a fiúk megfogták életük első pontyát. Örömük határtalan volt. Eltelt a délelőtt, közben egész családjukat megismerhettem. Megígértették velem, hogy másnap is megyek és horgászunk együtt. Így is lett, a következő hajnal is a Molnár-szigetnél ért, a fiúk a reggeli után rohantak le pecázni a partra. Élményekkel teli nap volt. Meg is beszéltek, hogy egy másik horgászhelyet is felfedezünk. A dolgos hétköznapi után egy délután érkeztem, a megbeszélte időpontban. A fiúk már türelmetlenül vártak. Ezúttal egy öreg HOKÉV üvegbotot vittem magammal, hasonló Mitchell 300-as orsóval fenekezni. Arra gondoltam, hogy keressük a halakat a mederben, csak kukoricával a szelektálás végett. Timur és Merse a már jól bevált spiccbotjukat hozták magukkal. Régi, Polonyi György által a nyolcvanas években Óbudán gyártott műanyag etetőkosarat tettem fel és indulhatott a rút kampózás. A siheder pontyok azon a szakaszon is elemükben voltak, bárhova dobtam, húzták a kukoricát. A fiúk közben gyönyörű bodorkát és pontyot fásasztottak szakszerűen. Közben kis piknik is kialakult, anyukájuk Lídia piknikkosárral hozta a finom falatokat. Remek kis csapat alakult ki, remélem ez a horgászsznvedély megmarad a fiúknál. Ideje is lenne meglátogatnom őket!

Szittnyai Zalán

Megjelent az RDHSZ Etikai és Egyeztető Kódexe

2025. év elején megjelent a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség Etikai és Egyeztető Kódexe mindössze 100 példányban.

A Kódexet a Szövetség Küldöttgyűlése a K.14/2024. (12. 08.) sz. határozatával fogadta el.

A módosított tartalom mellett a kiadás új köntöst is kapott: a „tenyéryni” füzetet egy A4-es méretű új kiadvány váltotta.

Taggyesületeinknek, tisztségviselőinknek a nyomtatott változatról juttatunk, de az elektronikus változat a honlapunkon bárki számára hozzáférhető (https://www.rdhsz.hu/doc/etikai_kodex.pdf).

Udvari Zsolt

A Ráckevei (Soroksári)-Duna nevének eredete

1. ábra: A Csepel-sziget ROSENFELT (1728) térképe

A középkorban az állandóan változó irányú medrekben folyó Duna jelentős számú fattyúágak labirintusát hozta létre, a lerakott hordalékokból alakította ki a több kisebb-nagyobb szigetből kialakult típusos zátonyszigetet, a Csepel-szigetet. A sziget elhagyott és a még „élő” mederrendszeréről tanúskodik ROSENFELT (1728) térképe (1. ábra).

A Csepel-szigettel (*Magna Insula; jelenléte: nagy sziget*) a középkori oklevelekben, országismertetőkből, pl. Ansberg (SZAMOTA 1891), Anonymus: *Gesta Hungarorum*, találkozhattunk (SZOMBATHY 1961, MISKEI 1996). NAGY (2015) részletesen sorolta fel a Csepel-szigettel kapcsolatos okiratos forrásanyagokat, útleírásokat, regnicoláris (országos összeírás), illetve Mária Terézia úrbéri összeírásokat. *Oláh Miklós Hungariae* című, 1536-ban megjelent írásában, a Duna ismertetésekor említette a Csepel-szigetet (BENDA et al. 2000). Az 1660-as években a Hódoltság magyarországi területén járt *Evljia Cselebi* török világutazó útleírásában ecsetelte annak a Csepel-sziget korabeli elnevezéseit (KARÁCSON 1985). A folyam azonban gyakorta még csak érintőlegesen sem szerepelt a forrásokban és a keleti mellékágról határozottabban igaz ez. *Bél Mátyás* a két ág megkülönböztetésére mindössze a „keleti” és „baloldali” jelzőket alkalmazta *Notitia Hungariae novae historico-geographica* c. 1737-ban megjelent művében (SZÓCS 1982).

Legkorábban olyan lokális elnevezésekkel lehet találkozni, mint pl. Kis-Duna és Nagy (Öreg)-Duna. Az ilyen jellegű elkülönítő megnevezést rendszerint olyan lakott helyek polgárai használták, ahol a két ág a település mindkét végét határolta, mint például Csép esetében (NAGY 2015). A legkorábbi Magyarország térképeken, például a Lázár-féle 1528-as kiadásán a Buda alatti szigetet körbehatároló Duna-ágaknak nincs feltüntetve a neve, de hiányzik a feliratozás az ún. Zsámboki, 1578-as változaton is (IRMÉDI-MOLNÁR 1976). Nincs külön neve a folyóágaknak a MARSIGLI-féle (1726), a ROSENFELT-féle (1728), a MIKOVINY-féle (1742), valamint az 1763-as RUTTKAY-féle (1763) viszonylag részletes rajzolatú térképe-

ken sem. Az első térkép, amelyen Dömsöd térségében világosan olvasható a *Kleine Donau* megkülönböztető név a keleti ágra vonatkozóan, az az 1783-ban készült első katonai felmérés Coll XIV Sectio XXIV jelzésű térképrészlet mappációja. E néven szerepel a Duna-ág a második katonai felmérés idején is 1858-ban (ARCANUM 2005), ahol már feltüntették a magyar nevet is (Kis Duna). A XIX. század második felében készült térképeken már gyakorta olvashatjuk a „*Soroksári ág*” elnevezést is (ZSÁK 1872), illetve a „*Soroksári-Duna*”, vagy a „*Ráckevei-Duna*” neveket (NAGY 2015). BODNÁR [193?] 1930-as évekből származó térképén a keleti ág neve meglepő módon, minden eddigi ismert névtől eltérően, „*Csepeli Dunaág*”. Sokáig a „*Soroksári*” jelző volt érvényes a mellékág hivatalos nevében (SZOMBATHY 1961), azonban a Duna-ág mellett élők inkább a „*Ráckevei*” változatot használták. Ezt a nevet kívánta volna hivatalossá tenni a Ráckevei-Dunaág Intéző Bizottsága is, indokként felhozva, a mellékág nagyobb hányada a ráckevei járáshoz tartozik, de sem az MTA Földrajztudományi Intézet, sem pedig Magyar Nyelvtudományi Társaság a névváltoztatást nem támogatta. Kompromisszumos megoldásként a Földrajztudományi Kutató Intézet 1971-ben oly módon hagyta jóvá a névváltoztatást, hogy a hivatalos névvé a *Ráckevei (Soroksári)-Duna* (röviden: *RSD*) verzió vált. A szabályzat szerint ugyanis akkor, ha egy földrajzi névben kevésbé fontosnak tartott, zárójelbe tett tag is van, akkor a nyitó zárójel előtt szóközt kell írni, míg utána kötőjellel kell kapcsolni az utótágot.

Irodalomjegyzék

- ARCANUM (2005): A második katonai felmérés 1819-1869. DVD ROM.
- BENDA GY., BERTÉNYI I., PÓTÓ J., KULCSÁR P. (2000): *Oláh Miklós Hungária Athila*. Budapest: Osiris Kiadó, 143 p.
- BODNÁR GY. [193?]: A Csepel-sziget.
- IRMÉDI-MOLNÁR L. (1976): A Lázár-térkép szövegei. In: STEGENA L. (Szerk.): *A magyar térképészet kezdetei*. Budapest: Tankönyvkiadó, 98 p.

- KARÁCSON I. (1985): *Evljia Cselebi török világutazó magyarországi utazásai 1660-1664*. Budapest: Gondolat Kiadó, 622 p.
- MARSIGLI, L. F. (1726): *Mappa generalis in qua Danubii fl. Caetium montem inter et Bulgariae flumen Jantram intercepti tractus integer in subsequentibus XVIII sectionibus divisim specialissime exhibendus repraesentatur ...* Amsterdam, Uytwerf, Changuion.
- MIKOVINY S. (1742): *Mappa Danubii cursum situmque tam ex eo quam aliis I. Comitatus Pestiensis partibus procurrentium Alveorum Aquarumque meatuum, ac inde per Districtum Solthien formatarum, et Paludum representans*.
- MISKEI A. (1996): Ráckeve Árpád-kori gyökei. *Honismeret*, 24 (4): 68-73. p.
- NAGY L. Z. (2015): A Csepel-sziget és a Ráckevei (Soroksári)-Duna-ág történeti földrajza. *ELTE, Doktori értekezés*, 262 p.
- ROSENFELT, Z. I. (1728): *Mappa Geographica über die Grosse insul Csepeliense dem durchleüchtigsten Fürsten und herrn Eugenio Princer von Savoyen und Piemont der Rom: Kays: und Chatal: Königl: Ma'estät, General Lieutnand zu gnädigster Observanz unwirtigt vorstehte so neyest Observirt und das alte Corgirt Anno 1728*.
- RUTTKAY, M. (1763): *Generalis Topographia Defluxus Danubii per Comitatus Articulatiter unitos Pest-Pilis-Solth decurrentis*.
- SZAMOTA I. (1891): *Régi utazások Magyarországon és a Balkánfélszigeten 1054-1717*. Budapest: Franklin Társulat, 559 p.
- SZOMBATHY V. (1961): A Csepel-sziget. Budapest: A Pest Megyei Tanács Idegenforgalmi Hivatala, 136 p.
- SZÓCS R. (1982): *Bél Mátyás: Pest-Pilis-Solt vármegye*. In: IVÁNYOSI-SZABÓ T. (Szerk.): *Bács-Kiskun megye múltjából VI. A Bács-Kiskun Megyei Levéltár kiadványai VIII.*, Budapest, 9-67. p.
- ZSÁK H. (1872): A Budapesti dunaszabályozás III. szakaszában 1871-ben teljesített munkák tervvázlata.

Udvari Zsolt

Gyakran ismételt kérdések

Hogyan mérjük a műcsalik hosszát?

A Duna-ági helyi horgászrendben több szabály is vonatkozik egy adott méretnél kisebb vagy nagyobb műcsalik használatára. Sok horgászban felmerülhet a kérdés, hogy a különböző műcsali-típusok esetén hogyan kell megállapítani a hosszát?

A 2025. évi horgászrend 18. pontjában szerepel, hogy a csali testhossza adja a méretet, ami wobbler esetén terelőlap és horgok nélkül értendő. Az egyéb műcsali-típusok és a többi horgászrendi pont esetében is ezt kell főszabálynak tekinteni. Egy gumihal vagy twister hossza tehát a jigfej, cseburaska és a különböző rigek nélkül értendő. A twistert „nyugalmi” helyzetben, visszahajló farkokkal kell mérni. A villantó hosszába nem számítandó bele a horog és a különböző toldalékok, az ilyen típusú csaliknál a kanál mérete számít. A kombinált csalikon (pl. spinnerbait) általában egyetlen olyan rész van, ami halat utánoz, ennek a hosszát kell alapul venni.

Miért vonatkoznak szigorúbb szabályok a ragadozó halak horgászatára, mint a pontyozásra?

A Duna-ági pergető horgászok köreiben gyakran felmerül, hogy a horgászrendi szabályok tekintetében hátrányos megkülönböztetés éri őket. Leggyakrabban a bojlis horgászatot és a pontytilalom feloldását hozzák fel ellenpéldaként.

A látszólag szigorúbb szabályok oka a rablóhal-állomány sebezhetősége, nemcsak a túlzott horgászat, hanem a globális felmelegedés és az inváziós fajok hatása miatt is. A pergető horgászok nagy része visszaengedi a halat, azonban a műcsalik által okozott sérülések, a fárasztás és a beszakadó csalik így is tizedelik a Duna-ág ragadozó-állományát, nem beszélve a fészekörző halak kifogásáról, melyek visszaengedés esetén sem térnek vissza a fészekre. Így nemcsak a kifogott egyed, hanem a teljes szaporulat is veszélybe kerül.

Természetesen a ponty is értékes, azonban az RDHSZ haltermelési struktúrája az évi 180.000 kg-os telepítéssel teljes egészében képes pótolni a kifogott mennyiséget. A fogható méretű ragadozó halak nagy mennyiségű termelése rendkívül nehezen oldható meg a körülményes tartás és a táplálás, valamint a lassabb növekedés miatt. Ennek is köszönhető, hogy 1 kg rablóhal piaci ára a ponty árának többszöröse. Az RDHSZ rablóhal telepítése emiatt az ivadék és az előnevelt korosztályra épül, melyekből évente több millió egyedet helyezünk ki.

A Duna-ágon nincs pontytilalom, mivel ezen a vízen a nem jelentős a pontyszaporulat. A ragadozóhalakról azonban ez nem mondható el, számukra megvannak az ivás feltételei, de a szabálykövető horgászokra is szükség van ahhoz, hogy ez sikeres is legyen.

Miért kötelező a szakáll nélküli horog a kisméretű műcsalikhoz?

A 2025. évi Duna-ági helyi horgászrend új szabálya, hogy 6 cm-nél kisebb műcsali pergetéshez csak szakáll nélküli vagy lenyomott szakállú horoggal használható.

A könnyű (ultra light) pergetés jellemzően a méreten aluli rablóhalakat célozza, melyeket ugyan visszaengednek, de a horgok akadása

gyakran végzetes sérülést okoz a halnak, amit a horgász többnyire nem észlel, hiszen csak később következik be a pusztulás. Ennek oka a hal elvérzése, a sebeken keresztüli fertőzések,

illetve beszakadt csali esetén a táplálkozás ellehetetlenülése. Ha véletlenül nagyobb példány rabol rá a felkinált kisméretű műcsalira, akkor a mélyre nyelés is jóval gyakoribb, ilyenkor a horogszabadítás csak drasztikusabb módszerekkel oldható meg.

A szakáll nélküli horog nagy mértékben csökkenti ezen kockázatokat, megkönnyíti a horogszabadítást, szakítás esetén pedig némi esélyt ad a halnak a műcsalitól való megszabadulásra. A szakáll nélküli horogra áttért horgászok tudják, hogy ezzel a módszerrel alig csökken a halvesztések száma, megfelelő fárasztási technikával szinte ugyanannyi hal partra emelhető, mint hagyományos horoggal horgászva. További előny, hogy az akadókból is könnyebben kiszabadítható a szakáll nélküli horoggal szerelt műcsali.

rdhsz.hu/avik

Béres Attila

Halóri Szolgálatunk jelenti

Kedves Olvasóink megszokhatták már, hogy rendszeresen közreadjuk az adott negyedév végéig megindított halóri ügyeket. A különféle halvédelmi ügyek megoszlása az, ami a közvéleményt leginkább érdekelheti, a többi statisztikai adattal nem terheljük Önöket. A jelen tájékoztatóban bemutatjuk a Halóri Szolgálatunk által **2024. január 01-től 2024. december 31-ig** megindított, halvédelmi- és egyéb ügyeket. Összevetés gyanánt mellé írjuk a **2023. január 1-től 2023. december 31-ig** megindított ügyeinket.

A **2024-es esztendőben** tehát ebben az időszakban **485 elkövetővel** szemben indult meg az eljárás, az alábbi bontásban:

	2023. év	2024. év
Jogosulatlan horgászat:	217 fő	250 fő
Több botos horgászat:	38 fő	37 fő
Méret alatti hal kifogása:	8 fő	31 fő
Tilalmi időben való horgászat:	1 fő	3 fő
Helyi időkorlát túllépése:	–	2 fő
Tiltott helyen való horgászat:	5 fő	10 fő
Kifogható halmennyiség túllépése:	7 fő	5 fő
Fogási napló nem-, vagy hamis vezetése:	51 fő	99 fő
Őrizetlen, vagy kivilágítatlan készség:	7 fő	8 fő
Orvhalászat büntette:	20 fő	27 fő
Tiltott horgászmodszert:	3 fő	2 fő
Külső akadással hal megtartása:	–	1 fő
Műtárgyhoz kapcsolódó ügy:	1 fő	–
Védett vagy nem kifogható hal megtartása:	4 fő	3 fő
Felső méretkorlát feletti hal elvittele:	3 fő	5 fő
Vízügyi vonatkozású ügy:	1 fő	–
Természetvédelmi vonatkozású ügy:	–	2 fő
Állatkínzási ügy:	1 fő	–
Összesen:	367 fő	485 fő

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a legtöbb esetben halmazat is felmerül (pl. a tiltott helyen horgászó méret alatti halat visz el, vagy a jogosulatlanul horgászó felső méretkorlát feletti halat visz el, vagy az

orvhalász védett halat tart meg stb.). Ez esetben a súlyosabbik ügy kerül a fenti statisztikába.

A közigazgatási bírságok összege 10.000 Ft és 300.000 Ft között mozgott, nagy átlagban 65.000 Ft volt. Az eltiltások 3-15 hónap között mozogtak, jellemzően 6 hónapot szabtak ki a halgazdálkodási felügyelők. A helyi szabályok megsértőire (pl. őrizetlenül hagyott készség) írásbeli figyelmeztetést szab ki első alkalommal a halgazdálkodási hatóság. Indokolt esetekben szabott ki az ügyvezető igazgató – ágazatvezetői felterjesztésre – 1-2 éves saját vízterületről történő eltiltást, túlméretes ponty élve elszállítási (lopás) kísérlet miatt, illetve kiemelten üldözendő nagytételű hallopás, orvhalászat miatt.

A szembeötölő növekmény okát keresve el kell mondanunk, hogy a jelentősen megszorodott a külföldi – jellemzően ukrán – elkövetői kör az RSD felső szakaszán, Csepel-Dunaharaszti közt folyamatos munkát ad Szolgálatunknak. Divatos lett a méret alatti halak (ponty, balin, harcsa) elvittele, még az engedéllyel egyébként rendelkező „sportársak” között is. Nagyon sokan próbálták egyébként a jócskán méret alatti balinokat csalihalként felhasználni, jellemzően a fajismeret hiánya miatt.

Büszkén ki kell jelentenünk, hogy Halóri Szolgálatunknál bekövetkezett technikai fejlesztések, személyi változtatások jótékony hatása is érződik a minőségi halóri munkán. A halóri járőri hatékonyság növekménye jól látható. Mára megállapítható, hogy a halóri gárda munkatársai elkötelezettek és munkájukat az elvárt színvonalon végzik.

Azonban ezek mit sem érnének önmagukban, ha a kedves Horgásztársak nem segítenék munkánkat. Ezúton is szeretnénk hálásan megköszönni horgásztársainknak a sok hasznos információt, mellyel munkánkat segítik. Kérjük, a továbbiakban is jelezzék, ha nem odaillőt látnak-tapasztalnak szeretett vízterületünkön! A bejelentéseket diszkréten kezeljük.

A 24 órán át hívható halóri ügyeleti telefonszám továbbra is rendelkezésükre áll: +36-30-675-7304.

rdhsz.hu/halorzas

Pfeifer Rikárd

halórzési és horgászturisztikai
ágazatvezető

A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség 2025. évi versenynaptára

Időpont	RDHSZ bajnokságok és kupák	Helyszín	Országos szabályzat szerint	Szervező
2025.02.22.	Csőhid, versenypálya karbantartás	Csepel, Csőhídi versenypálya		VB
2025.03.30.	III. RDHSZ Támogatói kupa	Ráckeve Piac tér	nem	IOB és VB
2025.04.19.	VII. RDHSZ Családi és gyerekhorgász kupa	Dömsöd, 2 sz. versenypálya	nem	VB
2025.05.10-11.	IX. RDHSZ Feeder Csapat Bajnokság (3 fős, B oszt 10., A oszt 11.)	Csepel, Csőhídi versenypálya	igen	VB
2025.05.17.	XI. RDHSZ Feeder Egyéni Bajnokság	Csepel, Csőhídi versenypálya	igen	VB
2025.05.18.	I. RDHSZ Method Egyéni Bajnokság	Csepel, Csőhídi versenypálya	igen	VB
2025.05.25.	RDHSZ Gyermeknap	Ráckeve, székház		IOB
2025.06.14-15.	LXI. RDHSZ Úszós Egyéni Bajnokság (2 napos)	Szúnyogi zsilip, új pálya	igen	VB
2025.06.21.	I. Egyesületi és Szövetségi tisztségviselők kupa	Rózsa-sziget	nem	VB és Iroda
2025.08.31.	VIII. RDHSZ Egyesületi Csapat Bajnokság (2+2 fő)	Dömsöd, Szúnyogi zsilip	nem	VB
2025.09.08-12.	XIII. RSD CARP CUP (csapat)	Makád, Ezüstpart	nem	VB
2025.09.14.	VI. RDHSZ Törpefogó kupa	Dömsöd, Szúnyogi zsilip	nem	IOB
2025.09.28.	III. RDHSZ Junior Nyílt Casting kupa	Szigetszentmárton, focipálya	igen, de nem halfogó	VB és IOB
2025.09.28.	XI. RDHSZ Csónakos páros Pergető Bajnokság	Szigetszentmárton, Ganz HE tanya	igen	VB
2025.10.19.	VII. RSD Open Pergető Kupa. (esőnap 10. 26.)	Makád, Ezüstpart	igen	VB
elmarad	LX. RDHSZ Szövetségi csapatbajnokság (4 fő)			

Kocsis László

Sötét, reménytelenül szürke január végi délelőtt volt. Hó nem esett, de a szürkeség csak növelte az álmodást és a lehangoltságot. A járókelők csendben bandukoltak, a villamos is csak botorkált. A park fái ülő varjak is csendben, egykedvűen pislogtak a tájra. Mintha egy sötét, láthatatlan lepel borult volna a városra. Ne gondoljuk, hogy ez az álmos hangulat mindenre lehangoló hatással volt. A pestlőrinci gimnázium II. d. osztályában például Zalotay tanár úr a matematikai logika elsajátításának fontosságáról tartott előadást:

– Kérem, a lehet és az elvben lehetséges kifejezések nem teljesen azonos jelentésűek. Mert, mint azt a régi nóta is mondja, „Teve van egypúpú, van kétpúpú, van négypúpú, sőt több...”

A tanár úr példája általános derűtséget keltett, jelezve, hogy az osztály figyelme teljesen nem szűnt meg, biológiai ismereteink jók. Mindenki mocorogni kezdett. Az, hogy a példamondat mennyire volt kiszámított vagy provokatív, rögtön kiderült:

– Kérem, én nem azt állítom, hogy hárompúpú teve is van, csak a matematikai logika nem zárja ki annak létezését.

Azt, hogy még mit tartogatott a matematikai logika, nem tudtuk meg, mert megszólalt az óra végét jelző csengő. Az egyébként „Mágus” becenévre hallgató tanár úr szokásához híven szájával csücsörített, majd megsimítva kopasz fejét, a hóna alá csapta az osztálynaplót és „fizika órán majd folytatjuk!” kijelentéssel elhagyta az osztálytermet.

– Padtársam, Georges (franciaórán Monsieur Georges) rám nézett, és sötét szemüvege mögül gúnyosan mosolyogva mondta:

– Jó, hogy kicsöngettek, mert már alig bírtam követni a „Mágus” fejtegetéseit.

– Mindenesetre most sem cáfolt rá a nevére – válaszoltam.

– Hát neem! – szólalt meg helyeslően a mögöttünk lévő padban Döme és akkorát ásított, hogy majdnem az állkapcsa ugrott ki a helyéről. Ezután egy hatalmasat nyújtózkodott, csak úgy feszültek a karizmái a köpenye alatt. Döme sportoló volt, a BEAC-ban evezett, ezért némi tekintélyre tett szert nemcsak az osztály, de az egész – egyébként labdarúgás centrikus – évfolyam körében is.

– Inkább arról beszéljünk – folytatta –, hogy mikor tavaszodik már ki, mert már nagyon unalmas a tanmedencében a csapvizet lapátolni és a falat bámolni. Kint a vízben legalább látok néhány horgászt – rám kacintott – meg figyelem a fürdőruhás csajokat.

– Nézd, a tél nagyobbik fele már eltelt – válaszoltam – és hidd el, hogy én is nagyon szenvedek a várakozástól és várom a márciusi kirajzást.

Döme kezdett felébredni téli (és óra alatti) álmából és teljesen felvillanyozódott.

– Skacok! Mit szólnátok hozzá, ha ti is bekapcsolódnátok a témába? Lejárnátok hozzánk edzésre. Alakíthatnánk egy skull né-

Sztálin nap

gyest, magyarul négy pár evezőst. Bevennénk a Janót is (francia órán Monsieur Jean).

Janó fél füllal eddig is hallgatta beszélgetésünket, egyébként a jegyzeteivel volt elfoglalva. Levette, majd megtörölte szemüvegét és azt mondta:

– Döme! Volnál szíves bővebben kifejteni a terveidet, kiemelve a részleteket is!

És Döme mesélni kezdett. Megtudtuk, hogy az egyesület csónakháza a Soroksári Duna-ágban, pontosabban a pesterzsébeti szakaszon található. Heti három edzés van. Remek környezet! Jön a nyár és persze lehet majd a Kis-Dunában fürdeni és horgászni is.

Georgessel egymásra néztünk és éreztük, hogy bekaptuk a horgot. Olyanok vagyunk, mint az a hal, amelyik már felvette a csalit. Még nem indult meg, de már izelgeti. Egyébként már két éve mindketten ifihorgászok voltunk. Én a Duna-Tisza csatornára jártam horgászni, ő pedig a Kunságira a nagyapjával. Persze a Kis-Duna előttünk teljesen ismeretlen pálya, amit mielőbb ki kéne próbálni!

– Persze ezt még meg kell beszélnem az edzőmmel, tért vissza a mába Döme.

– Nekem meg a szüleimmel, sóhajtott szomorúan Janó, akit szigorúan fogtak otthon. Az apja jogász, édesanyja igazgató-helyettes volt egy iskolában.

A tél hátralévő része tervezéssel és kétélyekkel telt el. Végül, ha csigalassúsággal is, de eljött végre a tavasz!

Egy verőfényes március végi napon Döme sugárzó arccal újságolta:

– Képzeljétek, az edzőm rábólintott a terveinkre! Most már csak rajtunk múlik, hogy mikor indul be a négyes...

Az egész április a készülődés izalmával telt el, valami mindig közbejött, ami akadályozta tervünk kivitelezését.

Aztán egy kora májusi délutánon egyszerre szálltunk le sportszatyraikkal a 48-as busz Gubacsi-hídnál lévő megállójában. Elindultunk lefelé a Víziport utcán, és úgy éreztem, hogy egy különleges világba csöppentem. Akkoriban ez volt Dél-Pest „Római Partja!” körös-körül csónakházak, tenispályák, kabinsorok, kertvendéglők, büfék helyezkedtek el a hatalmas, susogó nyárfák alatt. A levegő megtelt a zsenge májusi lomb és a virágok illatával, az út menti jegenyefák csúcsai mintha nekünk integettek volna, hogy erre-erre!

Egy kis közön átvágva, máris a Kis-Duna partjára értünk. A víztükör is mintha ránk nevetett volna. Előttünk éppen egy kétpárevezős versenyhajó húzott el. Két evezőse, mintha azonos kéz mozgatta volna őket, annyira egyszerre lapátolta a vizet. A mozgásukból ítélve teljesen egyértelmű volt, hogy elsőosztályú versenyzők lehetnek.

Döme elragadtatva bámulta őket és megtörte a csendet:

– Látjátok? Ők a mieink! Fejes István és Rendessy Endre. Dublóban és egyesben is majdnem mindig ők a bajnokok. Most leeevznek a Zöld Béka vendéglőig, ott megfordulnak és kezdik újra.

Hosszasan elnéztük a két versenyzőt, amíg el nem tűntek a szemünk elől, a Csőhid irányában.

A vizet néhány méter széles nádas szegélyezte, melyet a csónakházak előtt hosszasan elnyúló egyesületi hajókikötők törtek meg. Voltak kifejezetten horgászstégek is, mutatva, hogy a víznek csendesebb kedvelői is vannak. Ezeket látva Georges felém fordulva mondta:

– Nem gondold, hogy a horgászt is ki kellene próbálni?

– Ne is mondd, gondolatban már azon járt az eszem, hogy melyik stégre lenne érdemes kiülni – feleltem.

Révedezésünkben a csónakházba történő megérkezésünk ébresztett fel.

A szokványos körbevezetés után Döme bemutatott az edzőjének, aki közvetlen stílusú, 37-38 év körüli, napbarnított arcú, szikár testalkatú, sötét napszemüveget viselő férfi volt. Elöl erőteljesen kopaszodott, göndör, fürtös haját hátul mélyen a tarkójába növesztette. Haja a motorcsónakban ülve valóságosan lobogott utána. Ismertette a magatartási szabályokat, javasolta, hogy ismerkedjünk a sporttelep életével, mert a következő edzésen már vízre tesz minket. Addig Döme gondjaira bízott bennünket és elviharzott a haladók után.

Mi bemelegítésként elfutottunk a Molnár-szigetig és vissza. Gimnasztikáztunk, majd pihenésként megnéztük a csónakház minden zegét-zugát.

Edzőnk tartotta szavát, a következő edzés csakis nekünk szánta. Nem volt könnyű helyzetben, mert a felülegele alá tartozó evezősök több, külön hajóban gyakoroltak, mindegyiknél nem lehetett jelen.

Megtanultuk, hogyan kell a hajót sérülés nélkül az állványzatról leemelni, majd megfelelően azt a stégről a vízre rakni, a hajóban hova lehet lépti, az evezőt milyen mélyre kell lenyomni ahhoz, hogy ne fogjunk „rákot.” Ez utóbbi nem a közismert, ollós, vízi élőlényre vonatkozott, hanem arra, hogy az egyik evező túl mélyre nyomásától az evezős kiesik a ritmusból, lefektezi, sőt fel is boríthatja a hajót. Ez tulajdonképpen a kezdők gyermekbetegsége.

Megmutatták, hogyan kell a két evezőt úgy markolni, hogy a kézfejük középen ne ütközzön össze. Ügyelnünk kellett a ritmusra is, hogy az evezők tolla egyszerre érkezzen a vízre. Néhány edzés után már vidáman suhantunk a vízre, edzőnk motorcsónakból követett minket. Hangtölcsérrrel adta az utasításokat, hogyan és mit javítsunk hibáinkon. Átsuhan-tunk a Gubacsi híd alatt, aztán fel a Kvassay zsilipig. Ott rövid pihenő, aztán vissza.

Néhány újabb edzés után Georgessel már azt figyeltük, hogy hogyan süllőznek csónakból a mederben, a híd alatt vagy hogyan pontyoznak egy szélesebb nádas előtt. Egyre jobban hiányzott a horgászat!

Georges egy alkalommal javasolta, hogy kössünk villantót a hajó tatjához, mert rabol a balin. Így két legyet üthetnénk egy csapásra!

– Ha megengedné a horgász szabályzat – szóltam közbe.

– A „balinozás” tehát elmaradt.

Más ötletem támadt. Horgászbottal a kezemben tényleg nem állíthatok be az edzésre, mert azt hiszik eltévesztettem a házszámot. Egy kis dobozban néhány méter damylt, horgot, ólmot és úszót, no meg pár szelet beetetni való kenyeret is elhoztam a soron következő edzésre. Érvényes engedélyem van, mi bajom lehet?! Az edzés végén, a csónakháztól távolabb, egy fűzfa alatt, találtam egy csendes stéget. A stégre palló vezetett, mely a lépteim alatt kissé imbolygott. Mivel már gyakorlott vízenjárónak gondoltam magam, nem féltem. Vágtam egy kellően hosszú, hajlékony vesszőt és rákötöttem a szerelésemet. Ez a „felszerelés” persze, közönség előtt, egy 17 évesztől már akkoriban is ciki dolog lett volna. Közönség azonban nem volt, a parton sétálgatók közül pedig senki sem vállalkozott rá, hogy az ingatag pallón beegyensúlyozzon a stégre. A horogra kenyérbélből gyúrt gombócot raktam, és bevettem. Félmaréknyi kenyérgaracsinnal beettem, és vártam. Nem kellett sokáig várnom! Kisvártatva piros-féher tollúszóm billegni kezdett, majd minden átmenet nélkül alámerült. Botomat megemelve éreztem az akadást, a ruganyos szerszám pedig továbbította a tenyérynői karikakeszeg fickándozását. Örömmel töltött el a gyors kapás, zsákmányomat elégedetten csúsztattam a szákomba. Az újracsalizást követően újabb kapás, most egyből a mélybe húzta a hal az úszómat. Hasonló méretű karikakeszeg volt a tettes. Kapás kapást ért! A lenyugvó nap látványa és a kora nyári, nagyszerű idő teljesen kikapcsolta számomra a külvilágot. Bár csak egy órát maradtam, egy kiló keszeget vittem haza. A harmadik hasonló eset után apám megkérdezte, hogy tényleg edzésre járok vagy horgászni?

Fogásaim hírét Georges a tőle megszokott sejtelmes mosollyal, de megértően fogadta. Felajánlottam neki a rejtekhelyen tartott botomat, de arra hivatkozott, hogy az engedélye Tasson maradt. Nyomósabb érve az lehetett,

hogy randizik a barátnőjével. Így a fogás örömet sajnos nem tudtam vele megosztani.

A következő edzés előtt a sporttelep gondnoka közölte velünk, hogy az edzőnk telefonált, később érkezik. A foglalkozást addig Feri bácsi, a segédedző fogja levezényelni. A hatvanas éveiben járó nyugdíjas, idejének nagy részét egyébként a csónakház műhelyében, a sérült hajók rendbehozatalával, karbantartásával töltötte, közvetlenül nem folyt bele az edzőmunkába. Rendszeresen láttuk ecsettel, lakkos üveggel a kezében munkálkodni. Elég-gé háklis ember hírében járt, volt néhány dolog, amire „robbant.”

1. Azt a szót, hogy csónak, a jelenlétében nem lehetett kimondani! Ez eléggé furcsa egy csónakházban, de csónak – szerinte – csak a Balatonon van! Az a vízi alkalmatlóság, amelyben evezünk, az hajó.

2. Énekelni a hajóban nem lehetett, az valóságos szentségtörésnek számított nála. A Testvériség S. E. evezősei például gyakran énekeltek evezés közben. Feri bácsi megvetően nézte őket, szerinte az éneklést meg kellene hagyni a Vízi Úttörőknek!

3. A horgászat a sporttelepen belül nem engedte meg. Mindenkinek el kell döntenie, hogy sportegyesületbe vagy horgászegyesületbe kíván járni!

Végül is ezt a három dolgot éppen be lehet tartani, gondoltam. Énekelni nem fogunk, úgymutál a hangunk. A hajó szó tényleg jobban hangzik. Horgászni meg amúgy is a sporttelepen kívül szoktam.

Volt még valami, amire ügyelnünk kellett. Ha Feri bácsinak éppen „Sztálin napja” van...

„Sztálin nap” a hetvenes évek közepén? – csodálkoztam el. Az Öreg biztosan valami régi mozgalmi ember lehet – gondoltam. Kisvártatva bebizonyosodott, hogy tévedtem.

Feri bácsi a foglalkozást fegyvelméssel kezdte. Megkérdezte a rangidőt, hogy hiányzik-e valaki az edzésről. Persze itt nem az egyszeri hiányzás érdekelte, hanem az, aki szemlátomást hanyagolja az edzésre járást. Valaki említette az „Áfonya” becenevű fiút. Feri bácsi arca elkomorult.

Közelebb lépett hozzánk, agyonmosott, kinyúlt melegítő alsójának kitérdelt része faltörő kosként meredezett felénk. Két hüvelykujját az atléta trikója vállpántjai mögé helyezte, mintha abba kapaszkodna. Aztán jellegzetes, sváb akcentusával folytatta:

– „Amikor én a Káukázusban voltam... az volt ám a sazar világ! Három évet töltöttem Sztálin börtönében. Amit a németek a háborúban leróboltaak, azt nekünk kellett helyreállítani. Móslik kaján tartottak bennünket. Becsületükre legyen mondva, hogy ők is ugyanázt ették, mint mi. Csúdára le voltunk gyengülve, úgy hullották az emberek, mint az őszi legyek. Csakis a sportnak köszönhettem, hogy túléltem!” Levette szemüvegét és a trikójával megtörölte, majd így folytatta: „Mondjátok meg az Áfonyának, hogy áki a

spórtot ábbahagyja az a sáját hálalos ítéletét írja alá!”

Utána bemelegítő gyakorlatokat vezényelt le, kiemelve, hogy a jó bemelegítéssel elkerülhetjük a sportsérülések nagy részét. Már éppen a vízre szállást készítettük elő, amikor jött a hír, hogy a Csóhidról fiatalok flaszterdarabokat dobálnak le a vízre.

Feri bácsi átvette a szót: „Á háború után az Újpesti Öbölbe jártam evezni. Egyszer a srácok jeleztek, hogy sühancók vásdárabokat dobálnak le a hídról, már több hajót is meg rongáltak. Sokáig nem tudtuk elkapni őket, mert mindig elszáladtaak. Az egyik alkalommal egy nyólcással mentünk ki. Már messziről láttuk, hogy a csibészek fenn vánnak a hídon. Egy bokros részen kiszálltunk, addig a kormányos tartotta a hajót. Felrohantunk a hídra! Már nem túrtak elszáladni. Jól elvertük őket, a bandavezéreket pedig behajigáltuk a vízbe. Többet ilyen nem fordult elő!”

Nem tudom Feri bácsiék fegyvelmezési módszere elhallatszott-e a Csóhidig, de mire mi a helyszínre értünk, nem találtunk ott már senkit sem.

Teltek-múltak a hetek, már jól benne voltunk a nyárban. Magabiztosak voltunk evezőstudásunkat illetően. Egyszer, a kikötést követően láttuk, hogy az Öreg a partról figyel bennünket.

– „Tizenhát évesek vágytók és ném tudtok evezni! – süvöltötte. Amit műveltek az csak kánálázgatás!”

Nem feleltünk. Én és a Janó különösen lapítottunk, mert évvesszesekek lévén már közelebb voltunk a tizenhéhoz.

Egyre fogyott a nyár. A madárdal elhalkulóban volt, kedvenc sárgarigóm is egyre hosszabb szüneteket tartott a dalolásban. A parti fű megsárgult, a nád barna bugákat növesztett. Hol egyikünk, hol másikunk utazott el nyaralni 1-2 hétre. Képtelenség volt a négyest egyben tartani! Edzőm ekkor egy nyolcasba osztott be, csupa ismeretlen, idősebb fiú közé. Le a Zöld Békáig és vissza. A vendéglő előtt fordultunk, a partról csokiszínű lányok integettek felénk, de én gályarabnak éreztem magam.

Az edzés után kiültem horgászni. Ezúttal nem a megszokott, rozoga pallójú stégre. A halak már sokkal finnyásabban kaptak, de azért egy hinártükörben fogogattam a dévéreket. Már éppen a negyediket csúsztattam a szákomba, amikor valaki megállt mögöttem. Egyből nem ismertem meg, hogy a Feri bácsi. Ugyanis eddig „civilben” még nem láttam. Közelebb lépdelt, aztán megkérdezte:

– Hát te?!

– Kiültem kicsit az edzés után – feleltem félszegen, mivel tartottam tőle, hogy lebarátságos valamiért.

– És jött már válámi?

– Szerényen megmutattam neki a dévéreimet.

– Hmm. – bólogatott elismerően és volt ebben valami halvány dicséretféle. Ezeket

már érdemes megsütni.

– Tetszik szeretni? - kérdeztem.

– Nagyon sok bennük a szálla... – ingatta a fejét. Aztán folytatta:

„A Káukázusban – közel a táborunkhoz –, volt egy tó. Szeván tó a neve. Ákkora, mint a Balatón és olyan kék vize van, mint a tinta. A hullámok félméteres halakat is kisódortak a partra. A hegyek felett naplementekor olyan színek jelentek meg, mint a Csóntváry képein. Sokan mondják, hogy ilyen színek nincsenek, amit festett giccses. Ez nem igaz, én láttam, valóban vannak olyan árnyalatok.”

Levette szemüvegét és messze elnézett. Először azt hittem a Csepeli Papírgyár kéményét nézi. A nap pont ott volt lemenőben, a kémény mögött.

Csend telepedett közénk. Aztán kérdezgetni kezdett, mik a szüleim, honnan járok el az edzésre. Amikor meghallotta, hogy Pestlőrincről, arcizma megrándult.

– A többiek is? – kérdezte.

– Igen, de Georges Pestimréről.

Fejét lehajtva, maga elé nézett.

– Mennyit utaztok ideig?- kérdezte.

– Másfél óra ide, ugyanennyi hazáig.

Feri bácsi nagyot sóhajtott és elkomorult. A földet nézte, majd kezével a táskáját kezdte igazgatni.

Né maradj sokáig! - felelte és elballagott a buszmegálló felé.

Aztán nyugodt napok következtek, de nemsokára véget ért a nyár. Négyesünk nem érte meg a szeptembert. Janót szülei emlékeztették, hogy engedélyük csak a nyárra szól. Pedagógus édesanyám is figyelmeztetett, hogy „most kell megnyomni, mert harmadikban már nem lehet lazáslni!” Georges barátnője pedig sűrűbb randevúkat akart.

Döme így visszaülhetett az egypárevezősebe...

Teltek-múltak az évek, amikor egy barátommal újra az Erzsébeti Kis-Dunán horgásztam. Meséltem neki Feri bácsiról és az akkori hangulatról.

Éreztem, hogy szinte mágnesként vonz a csónakház, ezért elsétáltam arra. A kerítésnél csupa új arc, ismeretlen fiatal nyüzsgött.

Az Öregre gondoltam, vajon dolgozik-e, él-e még egyáltalán, hiszen már akkoriban is jól benne volt a korban. Éppen arra gondoltam, hogy megszólítok valakit, mit tud róla? És akkor egy ismerős hangot hozott felém a szél:

– „Ámikor én a Káukázusban voltam...”

Egyszerre felnevettem. Még, hogy él-e? Még, hogy jól van? Hiszen egyenesen „Sztálin napja” van!

A történet apropója, hogy nemrégiben azt olvastam a legnépszerűbb sportnapilapban, hogy profibb alapokra kell helyezni a fiatal sportolók képzését. A kinyúlt melegítő nadrágos, munkájukat társadalmi munkában, vagy szerény juttatásért végző edzőbácsi kora lejárt. Jól megfizetett, profi szakedzőkre van szükség!

Lehetséges, hogy ez már a múlté. De nem múlhat el nemzedékeken átívelő, odaadó munkájuk, emberségük és emlékük, mely bennünk tovább él!

Szentjóby István

Martin Rybár: Árvai emlék

Mikor nemrégiben az Árva-vidéken utaztam a Nyugati-Tátra felé, eszembe ötlött egy régi barátom, aki már nincs közöttünk, de vele több horgászkalandot is átélhettem.

Valamikor régen, még az első köztársaság idején, édesapja, az ismert helybéli molnár, használatba kapott egy szakaszt az Árva folyón, azt hiszem Hohenlohe hercegtől. Állítólag húsz kilométernyit, ami már testvérek között is rendes szakasz. A folyó Emilhez tartozott, a gyermekkora óta. Napokat csellengett a partján és fogta a halakat. A legszívesebben a dunai galócát. Akkortájt még volt belőlük. Idillikus állapot.

Az idők azonban megváltoztak. Jött a háború, majd a „dicsőséges február”, az államosítás.

Hohenlohe elmenekült, a malmot és a folyót államosították és vége lett a csodának.

Már nem emlékszem a körülményekre, de tudom, hogy a malmok és a pékek mindig közeli kapcsolatban voltak egymással, így Emil, a molnár gyermeke, származása ellenére, a pékség igazgatója lett, a kerület székhelyén.

A halakhoz hű maradt, és főleg Árva folyójához. Szívesen jártam vele horgászni. Sokat tanultam tőle. Horgászni azt tudott. A folyón minden mély gödröt ismert, tudott mindegyik itteni galócáról. Mivel az Árva folyó valamikor az övé volt, így a játékszabályait jórészt maga írta. Az évek alatt a dunai galóca mennyisége lecsökkent, így aztán a fogási időszaka is megrövidült. Emil, mindezek ellenére a szezon hosszát is saját maga döntötte el. Fogott, amikor kedve támadt és amikor – ahogy azt mondogatta – „erő van a levegőben”. Egy alkalommal azonban horgászatára csaknem ráfizetett. Az Árva folyón a halóri feladatokat akkortájt egy bizonyos lipthói származású ember, Štefan látta el, aki Emilt nem ismerte, de a szabályokat igencsak tisztelte. Munkáját tisztességesen végezte és erről is vált ismertté. Egyszer el is kapta Emilt, aki feketén horgászott. Emil tudta, hogy bajban van, így azt sem árulta el, kiféle és hová dugta a

horgászfelszerelését. A kedves úriembert, Emilt, a halór beültette az autóba, azzal, hogy viszi a járési rendőrsre. Ekkora szégyent még Emil sem engedhetett meg magának. Rögvest vége lenne igazgatói foglalatosságának és persze a horgászatnak is. Amint ott utaznak, Emil forogódní kezdett, hogy csikar a hasa, és ha a toalettre nem mehet, rögvest megtisztelti az autót.

Štefan mit tehetett? Megállt, Emil pedig kiugrott az autóból. Leguggolt az első kupac mögé, mintha csak könnyíteni akarna magán. A halór tapintatos akart maradni, csak nem fogja molesztálni azt, aki a dolgát végzi. Így hátat fordított és várakozott. Emilnek több sem kellett. Egy pillanat alatt beszaladt a folyóba, átgázolt rajta, majd eltűnt a szemközti oldalon lévő ártéri erdőben.

A halórnek feltűnt, hogy a nagydolog valahogy nagyon elhúzódik, de úgy volt vele, hadd könnyebbüljön meg rabsicunk, aztán majd beviszi a rendőrségre. Ott ráncba szedik és megnezhethi magát! Nem nézte meg... Mikor a hosszas várakozás után a halór elkezdett a vállá fölé pillantgatni, mit csinál az orvhorgász, de Emilnek hült helyét lelta. Ami még rosszabb, a horgászrend örének sejtelve sem volt, miként tűnhetett el emberünk. Addigra Emil már

a biztonságos távoból figyelte az eseményeket. Szerencsére semmi sem történt. Štefan hitetlenül csóválta a fejét, aztán beült az autójába és elhajtott.

Emil, mivel férfi volt és le akarta vetni a gyávaság bélyegét, hosszabb idő elteltével találkozót szervezett a halórral, mégpedig semleges helyen, egy Árva-vidéki kocsmában. És ott okairól, szenvedélyéről és meneküléséről is beszámolt. Végül minden jól sült el, Štefan senkinek sem árulta el. Emil igazgató maradt, a halakra élete végéig horgászott és én szívesen járogattam vele. Csak néha, amikor erre az esetre emlékezett, soha nem felejtette el hozzátenni:

„Kurva, tudod mennyire megijedtem akkor?!”

Fordította: Papanek László

KVASSAY-SZIVATTYÚTELEP MEGVALÓSÍTÁSA ÉS A KVASSAY VÍZERŐTELEP ENERGETIKAI ÉS GÉPÉSZETI REKONSTRUKCIÓJA ÉS FEJLESZTÉSE

KEHOP-1.3.0-15-2021-00030

A projekt bemutatása

A 2018. évi rekord alacsony szintű dunai vízállások rámutattak arra a problémára, hogy a Ráckevei (Soroksári)-Duna (RSD) északi irányból történő vízpótlásának fizikai korlátai vannak. A Kvassay-vízlépcső – 1963-ban beépített – reverzibilis szivattyú-turbina gépegységeinek üzembiztonsága a mai kor kívánalmainak nem felel meg. A 2018-ban mért, rekord alacsony dunai vízállás miatt kialakult vízszintkülönbségek hatására a gépegységek már nem voltak képesek vizet beemelni a Dunából az RSD-be.

A klímaváltozással párhuzamosan, a már most kimutatható trendszerűen csökkenő vízállások, valamint a kisvízes vízállású napok számának növekvő éves előfordulási gyakorisága miatt elengedhetetlen egy új szivattyútelep építése a Kvassay-vízlépcső mellé. A térségben jelen lévő különféle kormányzati fejlesztések, a tisztított szennyvizek elkevertetése, a folyamatosan növekvő térségi öntözővíz igények, az üdülés, rekreáció és horgászat is mind az üzemvízszint állandó szinten tartását igényli az év minden napján.

Fejlesztési célok

Az elsődleges fejlesztési cél az RSD folyamatos vízpótlásának biztosítása, igazodva a változó klimatikus helyzetből adódó extrém vízjárásokhoz, valamint az RSD áramlási viszonyainak javítása, a tápvíz bevezetésének évi 20–30%-kal (évi átlagos 35 m³/sec-ra) való növelésével.

Az RSD vízgazdálkodás-fejlesztési és vízminőségi célkitűzéseinek megvalósulásához az alábbi fejlesztési munkák elvégzése szükséges:

- Új szivattyútelep építése, közvetlenül a vízlépcső mellé, a Duna-ág bal partján (pesti oldal), a meglévő árvízvédelmi töltéssel párhuzamosan.
- A meglévő Kvassay-vízlépcső felújítási munkáinak elvégzése, annak érdekében, hogy a műtárgy az üzemrendjében előírt vízátervezési feladatait el tudja látni.

A projekt célkitűzései

- A Víz Keretirányelv által előírt vízminőségi, mennyiségi és ökológiai állapotjavítása.
- A víz áramlási viszonyainak javítása.
- A Kvassay-vízlépcső üzembiztonságának növelése.
- Új szivattyútelep megvalósítása, mellyel biztosítható – a Budapest, Vigadó téri vízmércén mért 90-0 cm közötti víz-állástartományban is – a Duna-ág vízpótlása.
- Árvízi biztonság megőrzése.

Projekt információk

Kedvezményezett neve: Országos Vízügyi Főigazgatóság

Konzorciumi partner: Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság

Projekt azonosítószáma: KEHOP-1.3.0-15-2021-00030

Szerződött támogatás bruttó összege: 13 203 431 364 Ft

Támogatás intenzitása: 100%

A projekt fizikai befejezésének tervezett dátuma: 2023. november 30.

További információk: <http://kvassay.szivattyutelep.ovf.hu>

2025.09.08-12.

XIII. RSD CARP CUP

PONTY ÉS AMURFOGÓ VERSENY

RÁCKEVEI DUNA-ÁG, MAKÁDI EZÜSTPART

5.000.000FT ÖSSZDÍJAZÁS

JELENTKEZÉS

CARPEXPRESS.HU

TEL: 0670-394-5148

EMAIL: RSDCARPCUP@GMAIL.COM

Carp Sounder

MiKBAITS
a step ahead

SENCORD

Csernátomi Péter (Duna-Tisza Sporthorgász Egyesület) 2025. január 9-én 58 690 grammos, 121 cm standard testhosszú, 108 cm legnagyobb kerületű busát fogott az RSD dömsödi szakaszán. Súlya alapján ez a hitelesített busa az RDHSZ örökranalista második helyét foglalja el. A horog a szájon akadt, a csali bojli volt.